73STE JAARGANG No. 9673 DINSDAG 20 NOVEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curacao

Betreurenswaardig incident bij behandeling der landsbegroting

Oppositie krijgt geen kans haar mening in eindverslag neer te leggen

Ondemocratische houding van regeringspartijen (waaronder C.O.P.) is zonder precedent

Willemstad. — Hedenmorgen heeft in een commissievergadering van de Staten der Nederlandse Antillen de meerderheid, gevormd door de D.P., de P.P.A. en de C.O.P. geweigerd aan een eindverslag op de Begroting 1957 mede te werken, waardoor de minderheid niet in de gelegenheid werd gesteld haar beschouwingen naar aanleiding van de Memorie van Antwoord te houden en in het Eindverslag te doen opnemen. De commissievergadering waarin dit betreurenswaardige incident plaats vond, werd hedenochtend te half negen gehouden en duurde minder dan een half uur.

In de commissievergadering van de Staten van j.l. donderdagavond hadden vertegenwoordigers der oppositiepartijen er reeds bezwaren tegen gemaakt, dat zij de Memorie van Antwoord eerst de dag daarvoor hadden ontvangen en enkele leden zelfs op de dag zelf der vergadering, waardoor zij niet in de gelegenheid waren het stuk dat 93 gestencilde vellen beslaat, naar behoren te bestuderen. De vergadering werd toen uitgesteld tot gisteravond. Doch de oppositie maakte opnieuw bezwaar tegen behandeling, omdat verschillende stukken ontbraken en men op deze wijze over de materie niet voldoende kon oordelen. Desondanks verklaarden de vertegenwoordigers der oppositie zich bereid tot behandeling over te gaan. De vergadering, duurde tot kwart voor elf.

Toen deze hedenochtend te half negen werd voortgezet, deelde de voorzitter mede, dat de meerderheid der leden genoegen nam met de verklaring, dat zeer vele leden de Begroting voldoende voorbereid achten. De stemming, welke daarna plaats vond, snoerde de oppositie de mond.

En zo komt de Antilliaanse begroting binnenkort zonder eindverslag in openbare behandeling. Ontegenzeggelijk zal deze aantasting van de democratie aanleiding geven tot zeer belangrijke principiële debatten.

Hongaarse vlag voor Koningin Juliana

Utrecht. — Een ontroerde vorstin nam maandagmiddag in de Julianahal te Utrecht een besmeurde en verfomfaaide Hongaarse vlag in ontvangst van een jonge Hongaar. Waar eens de communistische hamer en sikkel prijkten, was met grote steken een zware rouwrand genaaid. „Dit is het enige wat ik nog heb. Het is het mooiste, maar U wil ik het schenken", zeide hij. „Mijn excuses voor mijn kleding en deze vuile vlag, maar wij hebben niets meer."

Deze jonge held, die in de straten van Gyoer vocht en bij gebrek aan wapens en medestrijders over de Oostenrijkse grens vluchtte, mocht op uitdrukkelijk verzoek van H.M. de Koningin Haar begeleiden langs de slaap- en ziekenzalen en babyverblijven.

Droeg U reeds bij aan de hulpactie van het Apostolisch Vicariaat ten bate van **HONGARIJE?** Zo niet, doe het dan nog vandaag! Bijdragen gemerkt „Hulp Hongarije 1956" worden door het Apostolisch Vicariaat nog steeds gaarne ingewacht en doorgezonden.

Soeur ERNESTA Ridder O.N.

's Gravenhage. — Bij Kon. Besluit is benoemd tot ridder in de orde van Oranje Nassau mej. E. J. M. Berg (soeur Ernesta), overste van de zusters van Roosendaal te Paramaribo.



Feestelijke gezichten op de VGKS-receptie, die gisteravond in het paviljoen van Rust en Burgh ter gelegenheid van het 12½ jarig bestaan der vereniging werd gehouden. Alle bezoekers kwamen het bestuur complimenteren, zoals deze foto toont, waarop men de heren Groenendijk en Segaar (links) de gelukwensen van enigen der talrijke bezoekers in ontvangst ziet nemen.

Feestelijke receptie V.G.K.S. in Rust en Burgh's paviljoen

Rust en Burgh. — Gisteravond vond ter gelegenheid van het 12½ bestaan van de V.G.K.S. in het nieuwe Paviljoen te Rust en Burgh een ontvangst plaats. De feestelijkheden rondom dit jubileum werden reeds op 13 november ingezet en zullen nog tot aanstaande zaterdag duren. Gisteren was het echter de eigenlijke dag van het 12½ jarig bestaan en nam het bijna voltallig bestuur de gelukwensen in ontvangst van een groot aantal vertegenwoordigers van verenigingen, maatschappijen en stichtingen, tot welke de Vereniging in nauwe betrekking staat.

In de feestelijk met bloemen opgesierde vergaderzaal van het Paviljoen stond het zo goed als voltallige bestuur met ir. P. C. Groenendijk aan het hoofd glimlachend opgesteld om de felicitaties en beste wensen in ontvangst te nemen. Behalve vicevoorzitter Mostert, die op verlof is, en de heer van Eijten, was het hele bestuur, bestaande uit Ir. P. C. Groenendijk (voorzitter), M. Segaar (secretaris), Chr. Schrauwen (penningmeester), en de heren H. Aschmoneit, drs. O. Beaujon, J. van Duinen, M. C. H. de Haan, J. Robles, G. J. Schöttelndreier en J. van Wieringen (commissarissen) aanwezig.

Het intieme hofje was in een feesttuin herschapen. Boven de tafeltjes hingen de guirlandes van kleurige lichtjes, en kwieke obers serveerden drank en hartige spijzen met een weldadige rapheid. Het muziekje in de zaal zorgde voor het waasje van romantiek op de achtergrond van de gesprekken.

Aan het slot van de avond, waarop de CPIM-gemeenschap en de directie au grand complet vertegenwaardigd waren, sprak de heer Groenendijk een woord van dank voor de prettige belangstelling, die in brede kringen voor dit jubileum van de V.G.K.S. betoond wordt en die de vereniging aanspoorde op de ingeslagen weg voort te gaan.

BAKKERSBOND dreigt met actie

Willemstad. — De Algemene Curaçaose Bakkersbond heeft zich in het volgend schrijven tot de ondernemers c.q. werkgevers in de bakkerijbedrijven op Curaçao gewend:

„De rechtspersoonlijkheid bezittende „Algemene Curaçaose Bakkers Bond", gevestigd te Bargestraat 1, alhier, moge het navolgende te Uwer kennis te brengen:

De inhoud van onze brief dd. 28 april 1956, in herinnering brengende, verzoek U zeer dringend ons van antwoord te dienen.

De in onze brief van 28 april 1956 vermelde **eisen** doen ons thans U een termijn stellen, waarbinnen wij Uw antwoord tegemoet zien, nl. van heden zaterdag 24 november as. **des morgens om 9 uur** op ons kantoor **te** Bargestraat 1.

Bij Uwerzijde in gebreke blijven tot het nakomen van bovenbedoelde gestelde termijn, behouden wij ons het recht voor te handelen al naar gelang ons dit onder de omstandigheden dienstig zal voorkomen.

Namens het Bestuur voornoemd,
A. Eisden
1e Secretaris.

Een afschrift werd verzonden aan: Z.E. minister van Sociale Zaken, het Departement voor Sociale en Economische Zaken, het Hoofd van de Dienst Arbeid en Sociale Zorg, de Gouvernements Bemiddelaar en de pers.

Vrijspraak in zedenzaak

Willemstad. — Vanmorgen deed de rechter in het Hof van Justitie uitspraak in de zaak tegen M.E.T, die vorige week in hoger beroep terecht stond op een tenlastelegging van verkrachting. M. werd in eerste aanleg veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf met aftrek van voorarrest. Vanmorgen sprak de rechter **hem vrij van het tenlastegelegde.**

In eerste instantie werd de automobilist P.F.M. veroordeeld tot een geldboete van ƒ 75 subsidair 30 dagen hechtenis en ontzegging van de rijbevoegdheid voor een half jaar wegens het aan een wielrijder toebrengen van zodanig letsel, dat deze verhinderd was zijn beroepsbezigheden uit te oefenen. Na vernietiging van het vonnis — op technische gronden — en nieuwe behandeling van deze zaak, veroordeelde de rechter hem vanmorgen in hoger beroep tot dezelfde straf.

Huishoudonderwijs en B.L.O.

Bestuur van „DON BOSCO" richt zich tot het Bestuurscollege

Willemstad. — Het bestuur van Don Bosco heeft aan het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao het volgende schrijven gericht op 5 november 1956, dat wij ontlenen aan het R. K. Onderwijsblad voor de Ned. Antillen.

Edelachtbaar College,

Met leedwezen hebben we kennis genomen van een tweetal passages uit de Toelichting behorende bij het Ontwerp der Eilandsbegroting van Curaçao voor het dienstjaar 1957.

De eerste passage luidt als volgt:

„In verband met de mededelingen door het Bestuurscollege zullen de credieten welke op de begrotingen 1955 en 1956 ten behoeve van de bouw van Nijverheidsscholen voor meisjes paraisseren, worden afgevoerd, althans niet naar een volgende dienst worden overgebracht. De gelden, welke hierdoor vrijkomen zullen voor de dekking van een deel van het nadelig slot van de begroting 1957 worden aangewend. Het Bestuurscollege betreurt het ten zeerste, dat het gebrek aan middelen het nemen van een stap als deze noodzakelijk maakt en dat voorals nog met een P.M. raming op de begroting moet worden volstaan".

Bezien we voor een ogenblik de opbouw van ons onderwijs met het oog op het Curaçaose meisje dat het Basis-onderwijs heeft doorlopen, dan treffen we de volgende scholen aan:

4 Mulo-kopscholen voor meisjes.
4 Mulo-kopscholen voor jongens en meisjes.
1 Middelbare-Meisjes-School.
1 HBS voor jongens en meisjes.

Ogenblikkelijk springt daarbij in het oog, dat voor het intellectueel bevoorrechte meisje vele deuren wijd openstaan. De vlugge leerling kan een keuze maken uit tal van Mulo-kopscholen; het begaafde meisje kan kiezen tussen een M.M.S of H.B.S.

Geheel anders echter ligt de zaak voor een meisje dat reeds tijdens het basis-onderwijs een zwakke leerling bleek te zijn. Voor dit meisje, dat al moeilijkheden ondervond bij het toch veel eenvoudiger elementaire onderwijs, kan uiteraard de Mulo-kopschool of het M.O. niet de aangewezen richting zijn. Doch wat dan wel? Welk schooltype geeft aan deze intellectueel zwakke kinderen dan wel een leerplan dat aangepast is aan hun niveau en belangstelling, dat voorbereidt op hun toekomstig milieu.

Het antwoord hierop is tot dusverre wel heel erg teleurstellend. Onze schoolorganisatie op Curaçao laat deze groep — die in aantal de groep der vlugge en begaafde leerlingen benadert of evenaart — volkomen in de steek. Deze meisjes, en zeker niet minder hun ouders, komen voor de wel zeer moeilijke beslissing te staan, wat te doen als enigszins moeizaam, wellicht met een of twee maal doubleren, het basisonderwijs is doorlopen.

Een aanmerkelijk deel der ouders waagt het er toch maar eens op en stuurt hun dochter naar een Mulokopschool. Hoe groot het aantal wettelijk te oude leerlingen is, dat hierl door in ons Mulo-onderwijs een remmende factor vormt, het percentage doublures verhoogt en het onderwijs duurder dan nodig maakt, is Uw College waarschijnlijk beter bekend dan wie ook. De onderwijzers op hun beurt kunnen ervan getuigen, hoe fnuikend het voor het karakter en de levensvreugde van deze meisjes is, zich dag in dag uit voor een taak gesteld te zien, die ze door gebrek aan capaciteiten op intellectueel gebied niet aankunnen.

Een ander deel der ouders besluit het kind dan maar thuis aan het werk te zetten, dikwijls al spoedig tot de ontdekking komend, dat het een rondhangen en rondlummelen wordt om de dag door te komen, afgewisseld met conflicten die in deze jaren zo gemakkelijk ontstaan.

Onze schoolorganisatie vertoont leemten, die in een harmonisch gevormd onderwijssysteem eigenlijk niet mogen voorkomen. Ieder groep van kinderen heeft recht op een gelijke belangstelling en zorg. Niet slechts de intellectueel begaafde doch ook het intellectueel zwakkere kind. Het moeilijk-lerende meisje vormt in ons schoolsysteem in de werkelijke zin van het woord „een vergeten groep". Wat deze grotere groep nodig heeft is een schooltype, dat enerzijds aangepast is aan haar capaciteiten die ongetwijfeld meer op huishoudelijk dan op intellectueel gebied liggen en anderzijds een brug vormt naar de plaats die haar in de maatschappij zal wachten: het huishouden. Het schooltype, waar we dan in eerste instantie aan denken is het primair huishoudonderwijs, dat gedurende twee jaar aan meisjes die voldoende basis-onderwijs hebben genoten, wordt gegeven. Hierin vindt dit meisje een leerplan dat haar past: wat algemeen vormend onderwijs, huishoudvakken, naaldvakken, lich. oefening, tekenen, zingen en kinderverzorging. Op deze primaire opleiding kan dan een opleiding tot hulp in de huishouding, tot naaister, costuumnaaister en coupeuse worden gebaseerd.

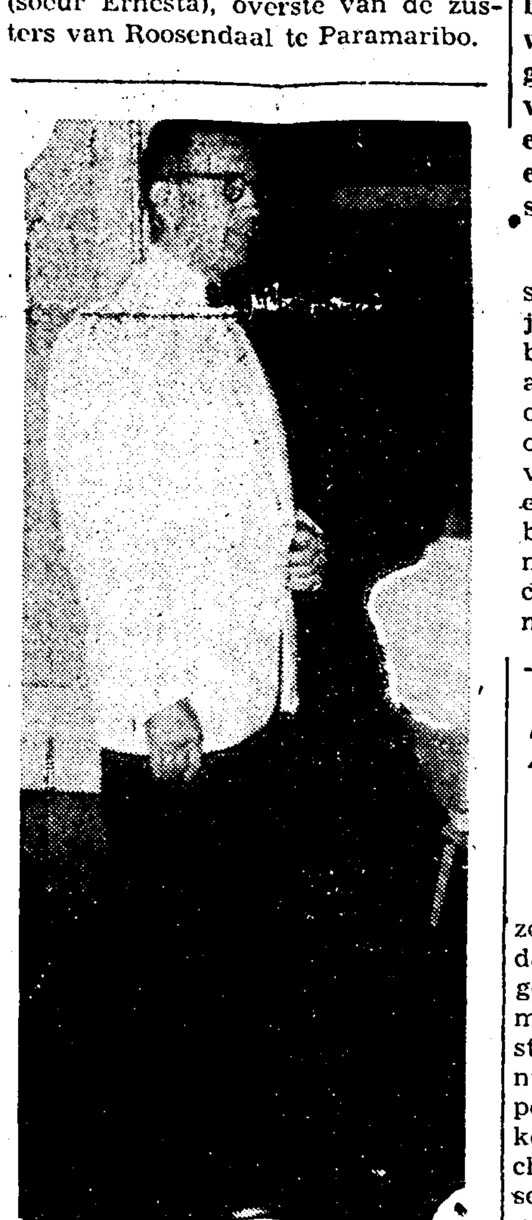
We zouden het betreuren, indien Uw college deze brief zou opvatten in de zin van een protest. Het feit dat gedurende 1954, 1955 en 1956 credieten voor dit onderwijs op de respectieve begrotingen paraisseerden getuigt van Uw goed inzicht in de materie en Uw goed wil. Slechts geloven wij oprecht dat de werkelijk eminente betekenis van huishoudonderwijs voor de Curaçaose samenleving als geheel, door Uw College enigszins wordt onderschat. Wellicht dat bij nadere bestudering Uw College nog een mogelijkheid ziet om alsnog het benodigde bedrag voor het dienstjaar 1957 op te brengen.

De tweede passage, waarop we als Onderwijzersvereniging menen te moeten reageren betreft de volgende alinea:

„Ook ten aanzien van het buitengewoon lager onderwijs heeft het Bestuurscollege gemeend, daartoe genoodzaakt door de begrotingspositie, zijn standpunt te moeten wijzigen in die zin, dat dit onderwijs bij het lager onderwijs zal blijven ondergebracht. Door in de toekomst voor zover nodig bij reeds bestaande lagere scholen ruimte beschikbaar te stellen zal kunnen worden bereikt dat dit onderwijs met minder kosten dan aanvankelijk gedacht werd, kan worden gegeven".

Dat bij bezuiniging op het terrein van het onderwijs gewoonlijk vlug de aandacht valt op het B.O. ligt voor de hand. Het daar gebruikelijke individuele onderwijs met zijn lage leerlingenschaal maakt dit onderwijs relatief enige malen duurder dan het onderwijs aan het normale kind. Volstaat men n.l. momenteel bij ± 45 leerlingen in het G.L.O. met 1 leerkracht en 1 lokaal, dit wordt bij B.L.O. met een leerlingenschaal van 15 leerlingen per klas: 3 leerkrachten en 3 lokalen. Deze factor is veruit de belangrijkste onder de oorzaken, die het B.O. zo kostbaar maken. In vergelijking hiermee

(Vervolg naar pag. 5)



Ir Groenendijk, voorzitter van de V.G.K.S., tijdens zijn dankwoord aan het slot van de receptie, die gisteravond ter gelegenheid van het 12½ jarig bestaan dezer vereniging in het Rust en Burghse Paviljoen werd gehouden.

Zondagsrijverbod in Nederland

's-Gravenhage. — Met ingang van zondag wordt in Nederland een zondagsrijverbod ingesteld van 's morgens 5 uur tot 's avonds 12 uur voor motorrijtuigen, die benzine als brandstof gebruiken. Het verbod geldt niet voor het militair verkeer, het politieverkeer, brandweerauto's, ziekenauto's, taxi's, huurauto's met chauffeur, invalidewagens, autobussen zowel op de lijndiensten als voor groepsvervoer, motorrijtuigen, die blijkens hun kenteken aan het Koninklijk Huis, buitenlanders of buitenlandse missies toebehoren, en bromfietsen. Voorts mogen o.m. huisartsen voor de uitoefening van hun beroep van motorrijtuigen gebruik maken.

Indiase oppositie wil uit het Britse Gemenebest treden

New Delhi. — De leiders van de oppositiepartijen in het parlement van India hebben aangedrongen op het uittreden van India uit de Britse gemenebest wegens het optreden van Engeland in Egypte.

Van de zijde van de oppositie wordt gezegd, dat ook Nasser blaam treft, omdat hij onlangs in Mekka heeft gezegd dat hij een Mohammedaanse heerschappij wil vestigen van Algerije tot en met Arabië.

Ook werd felle kritiek geleverd op de houding van de Indische gedelegeerden Menon inzake de Hongaarse kwestie in de Verenigde Naties. De regering werd verzocht de regering van Kadar niet te erkennen.

EDEN overspannen

Londen. — Sir Anthony Eden lijdt aan „ernstige overspanning", aldus een verklaring van Downingstreet 10, de ambtswoning van de premier. Butler, de Lord groot-zegel-bewaarder, zal de kabinetsvergaderingen leiden, zolang de premier afwezig is.

Derde recordverbetering in enkele dagen

Robben zwemmen 4 x 100 m in 4 min 54,3 seconden

Hilversum. — Tijdens onderlinge wedstrijden heeft de Robbenploeg uit Hilversum — bestaande uit Lenie Denijs 100 ma rugslag, Rita Kroon 100 m. schoolslag, Atie Voorbij 100 m. vlinderslag en Greetje Kraan 100 m. vrije slag — het wereldrekord 4 x 100 meter wisselslag estafette verbeterd en gebracht op 4 min. 54,3 sec.

Het oude rekord stond sedert 3 september op naam van Hongarije met 4 min. 57,8 sec. Uiteraard zijn ook het Nederlands en Europees rekord gevallen.

Boodschap van H. Vader aan de volkeren

Droefenis om het onrecht, het Hongaarse volk aangedaan

„Ons vaderhart wordt verscheurd bij het zien van zoveel onrechtvaardigheid, die wordt begaan bij het neerslaan van het Hongaarse volk, dat slechts eerbied heeft opgeeist voor de fundamentele rechten van de mens. Bij deze droefheid voegt zich thans nog bezorgdheid omwille van de vrede, die bedreigd wordt, en diepe onrust bij het vaststellen van het verzwakken der pogingen van hen, op wier krachten wij meenden te kunnen rekenen, opdat geleidelijk de eendracht en de samenwerking tussen de landen in een geest van rechtvaardigheid en echte vrijheid zou kunnen worden hersteld.

Wie zou nog durven ontkennen, dat vrede en echte vrijheid helaas een stap achteruit zijn gegaan en dat tevens alle hoop, die zo moeizaam was gegroeid en verstevigd, weer terug geworpen is in het duister der onrust?

Te veel bloed is al onrechtvaardig gevloeid en er is reeds te veel rouw. Te veel slachtoffers hebben de dunne draad van het vertrouwen, die weer onder de volkeren was gespannen en die onze zielen weer moed gaf, geknakt. Achterdocht en wantrouwen hebben tussen de volkeren een nieuwe afgrond geschapen. De gehele wereld is verschrikt opgesprongen bij het zo snel grijpen naar de wapenen, iets wat toch duizendmaal door de volkeren verworpen was als een middel om conflicten uit de weg te ruimen.

Zonder twijfel is uit de hevige beroering der laatste dagen een nog grotere schok en verlies van evenwicht van de wereld ontstaan. Het vertrouwen is opnieuw geschokt, daar we weer staan tegenover een politiek, waarin de willekeur en het economisch belang boven de werkelijke morele waarden en boven het menselijk leven worden gesteld.

Tegenover dergelijke inbreuken op het recht en op de broederliefde, tegenover het scepticisme dat weer de harten der mensen besluipt in hun angst voor de toekomst, tegenover de verdeeldheid der geesten, staat de door God gegeven opdracht het welzijn van alle volkeren na te streven. Daarom moeten wij u zeggen, dat wij menen, dat de vrede geen ijdel woord is, maar integendeel voor ieder een plicht is zowel om hem zelf als om de factoren, waarop hij gebaseerd is.

Nadat wij dezer dagen reeds een samenvatting publiceerden van de radiotoespraak van de Paus tot de vrijheidlievende volkeren aan beide zijden van het IJzeren Gordijn geven wij nu de letterlijke tekst van de Pauselijke boodschap.

Wij willen hier aan alle volkeren zeggen, hoezeer wij ons bezorgd gevoelen; laten we allen de vrede, de eendracht tussen allen herstellen en weer vertrouwen teruggeven aan allen, die het misschien verloren hebben. Daarom richten we ons eerst en vooral tot u volkeren van de wereld, mannen en vrouwen, intellectuelen, arbeiders, ambachtslieden en landbouwers van alle rassen en uit alle landen opdat u bij uw regeerders uw stem zult verheffen, opdat u hun laat blijken, welke uw diepste gevoelens zijn en welke uw oprechte hoop.

De recente gebeurtenissen hebben bewezen, dat de volkeren, de gezinnen en de enkelingen meer hechten aan de rust bij hun arbeid en in hun gezin en deze stellen boven rijkdom. Zij zijn bereid van rijkdom af te zien, indien deze de prijs zou worden voor het herstel van tyrannie of het onstaan van oorlog met al zijn ruïnes, zijn rouw en zijn gevangenissen en dood.

Uit naam van de godsdienst en van de beschaving, uit naam van het rechtvaardig menselijk gevoel zeg ik: Houdt op met de brutale en onwettige represailles, met deze oorlogszucht, met die rivaliteiten tussen grote landen om hun hegemonie te vestigen. Want dat zijn slechts dingen, die het aardse leven tot een afgrond van smarten en terreur maken, die de zielen folteren en de vruchten van arbeid en vooruitgang vernietigen. Deze stem, die werkelijk de stem van de natuur zelf is, moet luid worden gehoord in elk land en daarbuiten, zij moet gehoord worden vooral door hen, aan wie de volkeren de openbare macht hebben toevertrouwd.

Mocht een openbare macht, voor zover het in haar vermogen ligt, niet eerst en vooral zorgen voor de rust van haar burgers, dan zou zij — hoe grote dingen zij overigens tot stand brengt — in haar wezenlijke taak tekortschieten.

Meer nog dan enige andere zorg drukt ons hart datgene wat zich nu in Hongarije aan het voltrekken is. De algemene ontreering, de spon-

(Vervolg naar pag. 6)

R.K. basisonderwijs had per 1 september jl. meer dan 40 noodlokalen in gebruik

Willemstad. — De R.K. Onderwijsraad voor Curaçao en Bonaire wijdt in het laatste door deze Raad uitgegeven bulletin aandacht aan de ontwerp-begroting voor 1957 van het eilandgebied Curaçao.

Betreffende het schoolruimtevraagstuk is de R. K. Onderwijsraad van opvatting, dat, wanneer men ten aanzien van de schoolruimte de toestand bij het begin van het schooljaar 1956—1957 vergelijkt met die op 1 september 1955, er bij het R.K. basis-onderwijs verergering valt te constateren

Niet meegerekend de klassen die in het lopende schooljaar nog ondergebracht zullen worden in nieuwbouw of uitbreidingen, waarvoor reeds gelden zijn gevoteerd en niet teruggenomen, gaat het aantal noodlokalen bij de aanvang van het schooljaar op 1 september j.l. het getal 40 te boven. Op het ingediende ontwerp van begroting 1957 komen voor het R.K. Onderwijs 23 nieuwe lokalen voor, dus niet eens voldoende om de achterstand in te halen; terwijl bij een accrès van meer dan 1200 leerlingen bij de aanvang van het lopende schooljaar te verwachten is, dat voor het volgende schooljaar met een gelijke toename rekening dient te worden gehouden; in klaslokalen uitgedrukt komt dit neer op ± 30 lokalen meer.

Deze gegevens waren niet alle bekend, toen het bestuurscollege besloot de Eilandsraad voor te stellen, de bouw van de R.K. Mulo-onderbouw te Cas Corra van de begroting 1956 af te voeren.

Verwacht had kunnen worden, dat de P.M.-post op de goedgekeurde begroting 1956 om op Santa Maria een R. K. MULO-onderbouw school op te richten, volledig gehonoreerd zou zijn geworden door zowel de MULO-onderbouw voor jongens, als die voor meisjes op de begroting 1957 te brengen, overeenkomstig de aanvrage van het schoolbestuur.

Echter paraisseert enkel de onderbouw voor meisjes op het ontwerp der begroting 1957.

Een nauwkeurige studie van de cijfers, die sinds 1 oktober 1956 bekend zijn, wijst uit, dat de bouw van zowel de 6-klassige MULO-school voor jongens en meisjes te Cas Cora, als die voor jongens te Santa Maria zeer urgent zijn, wil men niet vast komen te zitten bij de aanvang van het schooljaar 1957—1958.

Het doet pijnlijk aan dat, terwijl voor meer dan één miljoen gulden voor onderwijsdoeleinden gevoteerde gelden op de begrotingen 1954, 1955 en 1956 wordt teruggenomen en aangewend ter verhoging van de middelen voor het jaar 1957, men niet een gedeelte van dit bedrag gebruikt om de achterstand in schoolruimte bij het basis-onderwijs zo niet op te heffen, dan ten minste kleiner te maken. Met hetgeen in het ontwerp der begroting 1957 wordt voorgesteld wordt die achterstand **vergroot.**

Auto weg en blijft weg?

Willemstad. — Door de man M.L.T. is gistermorgen aangifte gedaan van het feit, dat in de nacht van zondag op maandag zijn personenauto, die hij in de Columbussraat had geparkeerd — deze op slot en goed afgesloten — door onbekende(n) is ontvreemd. Er wordt een onderzoek ingesteld.

Auto's contra jongens

Willemstad. — Gistermorgen om 8.50 uur is op de weg naar Welgelegen ter hoogte van perceel 63 het 4-jarige jongetje H.Z.J., tijdens het onvoorzichtig oversteken door een autobusje aangereden. Hij kreeg slechts een bult op het achterhoofd.

Om 16.45 uur werd de 11-jarige scholier C.B. op de hoek Rouvilleweg-Brionplein door een personenauto aangereden. De jongen kwam van achter een geparkeerd staande auto te voorschijn en stak over zonder acht te slaan op de naderende wagen. Hij werd tegen de grond geslagen, maar gelukkig bekwam hij slechts enkele schrammen aan ellebogen en knieën. De bestuurder bracht hem ogenblikkelijk naar dr Frenken, die de aangeredene onderzocht en behandelde.

Onverlaat bleef ruiten vernielen

Willemstad. — In zijn woning is aangehouden R.K.T. en na verhoord te zijn in verzekerde bewaring gesteld. T. moest zich ditmaal verantwoorden voor het feit, dat hij een ruit van de woning van H.J.V. aan de Penstraat met een steen heeft vernield. Voorts is komen vast te staan, dat hij geregeld deze woning met stenen heeft bekogeld, waardoor er minstens 5 ruiten, dakpannen en een traliewerk werden vernield.

Spannende voorronde van het sabelkampioenschap 1956

Willemstad. — Gisteravond werd in het St. Thomascollege de voorronde verscheind om het sabelkampioenschap 1956. Hiervoor hadden zich 18 deelnemers opgegeven, doch 4 schermers van de politie vielen uit door plotseling dienst. Nu waren er 2 poules van 7 schermers.

In poule I kwamen uit: Hellement (Sithoc), Plaisier (P.S.V.), B. Boutmy (Musketiers), Bronswinkel (Sithoc), Castendijk (Mariniers), Kromhout C.S.C.) en Venema (Athos).

In deze poule was Kromhout de sterkste en hij ging dan ook ongeslagen als eerste over naar de finale. Bronswinkel viel op door zijn keurig schermen en bezette de tweede plaats met van de 6 partijen, 4 gewonnen partijen. De overige schermers gingen tot de laatste partijen vrij gelijk met elkaar op. Het liet zich aanzien, dat er een barrage nodig was tussen 4 schermers, doch dit kwam uit op 2 schermers, t.w. Plaisier en B. Boutmy. Plaisier won deze barrage met 5—3, zodat hij als 3e naar de finale overging.

In poule II werd gestreden tussen: Merced (P.S.V.), Yzendoorn (Mariniers), Gooszen (Mariniers), Minguel (Sithoc), Dr Engels (C.S.C.), Hornman (Musketiers) en Lincklaen Ariëns (Asiento).

Hier eindigden 3 schermers met ieder één verliespartij, doch door ontvangen treffers was er een klein verschil. Als eerste ging over Yzendoorn met 5 gewonnen partijen en 11 ontvangen treffers; tweede werd Gooszen met 13 ontvangen treffers en derde dr Engels met 18 ontvangen treffers. De overige schermers kwamen hier niet aan te pas, ofschoon Minguel nog een kleine kans had gehad. In zijn partij tegen dr Engels leek het er op; dat hij nog zou gaan winnen, doch met 5—4 moest hij de winst aan dr Engels laten.

De wedstrijden hadden een prettig verloop, ofschoon vele schermers nog niet kapabel zijn om goed te sekonderen. Dit wordt dan ook een moeilijke taak voor de hoofdsekondant, doch de heren J. Boutmy en Luckman hebben deze taak op prettige wijze vervuld. Aan het wedstrijdbureau zaten als vanouds de dames Statius Muller en Groot.

Zondag 25 november as. vindt de finale plaats. Deze wordt gehouden in de Marinierskazerne te Suffisant en vangt aan om 9.00 uur v.m. Aan deze finale zullen deelnemen de 3 eerst geplaatste schermers van vorig jaar, t.w. K. Luckman, J. Boutmy, G. Statius Muller en de 6 ge plaatsten uit de voorronde, nl. Yzendoorn, Gooszen, dr Engels, Kromhout, Bronswinkel en Plaisier. Het zal een spannende finale worden, waarin fel zal worden gevochten om de eerste plaats, daar diversen van de finalisten een goede kans hebben.

Ook in een kast niet veilig

Willemstad. — De man J.M. deed aangifte van diefstal van een bedrag van fl. 80,—, dat hij in een kast op een werkplaats aan het Rif had geplaceerd. De politie stelt een onderzoek in.

Promotor van de boksport!

Willemstad. — De man G. A. W. is wegens diefstal van een luidspreker en een paar bokshandschoenen, aangehouden en ingesloten. W. ontvreemdde deze artikelen drie weken geleden tijdens het verrichten van werkzaamheden in een zaak.

Nederl. Klassiek Verbond

Het Nederlandsch Klassiek Verbond Afdeling Curaçao, houdt op Vrijdag 30 november a.s. om 20.15 uur in het Prot. Wijkgebouw achter de Emmakerk aan de Schottegatweg, Rio Canario een algemene bijeenkomst, waarop Mr. Dr. J. L. A. Visser zal spreken over „Romeinse invloeden in ons Recht".

Na de lezing zal een pauze volgen met gelegenheid tot opgave van nieuwe leden en betaling der contributie voor het nieuwe verenigingsjaar en tenslotte zal er gelegenheid zijn tot het stellen van vragen aan

Diefstal aan boord Hr. Ms. Van Speyk

Georgetown. — Tijdens het bezoek van Hr Ms „Van Speyk" aan Georgetown, hebben ongenoden zich uit de voeten weten te maken met een fototoestel van een der officieren en een nog niet naar grootte bepaalde som gelds, die uit een der hutten werd gestolen.

Colombiaans vliegtuig tegen berg gevlogen 31 doden

Bogota. — Een vliegtuig van de Colombiaanse luchtvaartmaatschappij VLOO is zaterdag bij een noodlanding tegen een berg gevlogen en brandend neergestort. Er zijn bij dit ongeluk 31 doden gevallen — aldus is gisteren in Bogota vernomen.

Het toestel — een DC-3 — verongelukte op een vlucht van Cali naar Buenaventura.

Russische tank-divisies in Hongarije worden vervangen

Boeda-Pest. — Er zullen twintig Russische infanterie-divisies naar Hongarije worden gezonden om de kostbare tank-divisies te vervangen — zo is in Boeda-Pest vernomen. Het gebruik van infanterie is in de huidige fase minder duur en doelmatiger — aldus de zegsman, die nauw verbonden is met de Hongaarse regering.

Over de deportaties blijven de berichten tegenstrijdig. Volgens de Russen en de regering van Kadar is er geen order tot deportatie gegeven en zouden afzonderlijke Russische eenheden "op eigen gelegenheid" contrarevolutionairen hebben gearresteerd en weggevoerd.

Volgens andere berichten geschiedden de deportaties volgens een georganiseerd plan.

Peter Fryer nam ontslag

Londen. — Een correspondent van het Britse communistische blad Daily Worker, Peter Fryer genaamd, heeft na zijn terugkeer uit Boeda-Pest ontslag genomen. „Geen eerlijke communist kan de waarheid over Hongarjie negeren", zei hij.

's-Gravenhage. — Het Nationaal Comité Hulpverlening Hongaarse Volk heeft een bedrag van ruim een ton op giro 999 ontvangen. In totaal is nu — de toegezegde bedragen niet meegerekend — rond Nf. 870.000 ingezameld.

Amsterdam. — Op 22 november a.s. zal aan de Amsterdamse universiteit mevr. C. G. Querido-Nagtegaal promoveren op het proefschrift getiteld: „Gewone mensen". Promotor is prof. dr A. Querido. Het is voor het eerst in de geschiedenis der Nederlandse universiteiten, zo wordt van universitaire zijde meegedeeld, dat een vrouw bij haar echtgenoot promoveert.

Middelburg. — De uitslagen van de tiende ronde van het wereldkampioenschapstoernooi dammen luiden: Amzand — De Jong 1—1; Deslauriers — King 2—0; Merono — Huisman 1—1; Roozenburg — Dionis 1—1; Gournier — Forclaz 2—0; Van Dijk — Verpoest 2—0; Fanelli — Hisard 1—1; Navarro — Keller 0—2; Bom — Verse 2—0. Verleene was vrij.

De stand is nu 1 en 2 Gournier en Keller met 16 pt uit 10 partijen; 3 Van Dijk 15 pt; 4 en 5 Roozenburg en Bom.

Parijs. — De Europese kampioen middengewicht Charles Humez heeft in een gevecht over tien ronden met de Amerikaan Ralph Jones zijn tegenstander verslagen.

WAARSCHUWING

Suffisant maakt bekend dat er schietoefeningen zullen plaats vinden op de plantage Wacao, op, 21, 22 en 23 november 1956 van 0700 - 1400 uur.

De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.

Staking in BOEDAPEST nog bijna algemeen

Boeda-Pest. — Volgens berichten in Parijs ontvangen is het werk in het gebied van Boeda-Pest slechts hier en daar hervat en dan nog slechts in kleine bedrijven. In tegenstelling tot de officiële berichten is de staking nog bijna algemeen.

Reuter heeft van welingelichte Westerse zijde vernomen dat er nog steeds berichten worden opgevangen over deportaties, doch dat de actie in omvang schijnt af te nemen.

Volgens diplomatieke waarnemers wordt thans in Boeda-Pest onderhandeld over de vorming van een coalitieregering, waarbij vertegenwoordigers van de agrariërs en kleine boeren betrokken zijn. De socialisten hebben waarnemers gezonden.

Deze zegslieden menen dat oud-premier Nagy zich verre houdt van deze besprekingen.

De voormalige minister van defensie kolonel Maletep zou zich thans onder Russisch toezicht met beperkte bewegingsvrijheid ergens in Hongarije ophouden.

De Liga van Rode Kruis verenigingen heeft bekend gemaakt dat er zich thans in Oostenrijk 40.000 Hongaarse vluchtelingen bevinden.

De Nederlandse regering besloot het contingent op te nemen Hongaarse vluchtelingen dat aanvankelijk op 1000 was gesteld te verhogen tot 2000. Met dat aantal is de ter beschikking staande opvangcapaciteit volledig benut.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Fortuna had recht op de derde plaats!

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Geachte heer sportredakteur,

In Uw nabeschouwing over de Nederlandse Sport in de Amigoe van maandag 12 november, heeft Fortuna '54 niet de plaats gekregen die haar eigenlijk toekomt.

In Uw rectificatie van zaterdag 17 november verbetert U wel het doelgemiddelde van deze club, maar geeft haar wederom niet de plaats op de ranglijst die haar toekomt.

Immers het doelgemiddelde van Fortuna is 22:13=1,7777. Het doelgemiddelde van Feyenoord 25:16=1,5625. Al is de Sportkroniek officieel, ze maakt evengoed wel eens fouten. Het weekblad "Sport en Sportwereld" heeft blijkbaar betere rekenaars. Het plaatste Fortuna in haar uitgave van 12 november (no: 15) terecht op de derde plaats.

Ik schrijf U dit, niet omdat het bij de huidige stand van de competitie zo belangrijk zou zijn, dat Fortuna een plaatsje hoger op de ranglijst staat. Het gaat mij alleen om het principe.

Overigens heb ik — en vele sportliefhebbers met mij — alle lof voor de wijze waarop wij wekelijks op de hoogte worden gesteld van de gebeurtenissen op onze vaderlandse voetbalvelden.

Een Fortunees

(Naschrift. — Fortunees heeft natuurlijk, wat het principe betreft, gelijk. Maar dat het in de praktijk vaak weinig uitmaakt, vooral in het begin van de Competitie, blijkt nu wel meer na de nederlaag, die de roemruchte club van Joosten gisteren leed, en waardoor de situatie op de ranglijst al weer aanstonds gewijzigd werd. Overigens wensen wij de Geleense matadoren alle succes toe en zijn wij ook van mening, dat zij in deze competitie weer een allerbelangrijkste rol zullen gaan spelen)

Halsbrekende toeren

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Mijnheer de Redacteur,

In de Hoogstraat is enkele weken geleden het trottoir opgebroken omdat er een kabel gelegd moest worden. De kabel werd gelegd en de loopgraaf weer gedicht. Maar de tegels bleven opgestapeld langs de straat staan. Men kon blijkbaar niet de fut opbrengen het werk af te maken. Nu liggen de tegels her en der over het trottoir verspreid, velen ervan zijn natuurlijk reeds gebroken en de jeugd amuseert zich er best mee. Het publiek, dat ter plaatse moet passeren, breekt zijn nek en scheldt op Openbare Werken, waar de organisatie blijkbaar niet erg klopt.

Misschien kan deze klacht in het openbaar er toe leiden, dat hierin spoedig verbetering komt.

Met dank voor de plaatsing,

T.

„Gran Revista Musical" (III)

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

De Curaçaose pers wordt er balorig van steeds weer te moeten zoeken naar synoniemen van het woordje: genoeglijk.

Dat is alleszins te begrijpen.

De pers wordt er overal met de haren bij gesleept en wee! als de pers niet zegt: „Het was toch zo schoon".

De taak van de goede pers is — evenals die der Overheid — een opvoedende. Opvoeden is dienen! Opvoeden is niet: verwennen!

Zij, die telkens weer de pers uitnodigen moeten dit trachten te begrijpen ter voorkoming van onaangenaamheden.

De bevolking van Curaçao is grote dank verschuldigd aan de amusementsgezelschappen. Alleen reeds om de mogelijkheid dat deze gezelschappen een passend tegenwicht zouden kunnen zijn van door de Curaçaose Overheid gesanctionneerde „Vrolijke Kampen" en andere automatische vermakelijkheden. Daarom hoe meer gezelschappen, hoe liever. Vormt een bond en richt een geëigend amusementscentrum op — in dienst der kunst — waar de gezelschappen om de beurt kunnen optreden. Hoe vaker, hoe beter. Al doende leert men te weten hoe het volk te dienen.

Maar gaat niet schermen met het woord cultuur. Doet toch niet als die radio-omroep die propaganda maakt voor een tweede, een culturele zender. Hiermee bevestigt die radio-omroep, dat de eerste zender niets met cultuur heeft te maken. En dit is niet helemaal juist. Alles heeft met cultuur te maken. Het verschil is, dat niet alles staat op dezelfde sport van de culturele ladder.

Voel succes toegewenst met de verdere, moeizame beklimming.

Life

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 3598

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink; Beatrixlaan 7 Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad. inl: tel: 2409

Materialen Afdeling:
J. J. v. Kampen tel: 4326

C. S. M.

Rederij:
D. Gelderblom tel: 2486

Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van. 19.00 - 23.00 en 8.00 — 8.00
E. v. d. Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276-2098
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523

Theather Asiento:
„De big van het regiment"
Geen kinderen beneden 18 jaar

TOM POES en de Kniphoed



2615 Zoals het met de commissaris ging, verging het ook de overige burgers van de goede stad Rommeldam. De een na de ander kwam bij uit een diepe slaap en keek verbaasd rond, zonder enige herinnering aan wat er gebeurd was. Er was niemand, die bleef zitten, om eens rustig na te denken. Men keek enigszins beschaamd naar zijn snurkende stadgenoten, mompelde een korte groet en verdween dan zo spoedig mogelijk tussen de bomen om de weg naar huis te zoeken.

Heer Bommel was de laatste die ontwaakte. Enigszins lodderig oogde hij de laatste vertrekkende Rommeldammers na en wendde zich toen tot Joost. De brave knecht bekeek met grote aandacht een klein gebouwtje, dat daar in het mos stond en wreef zich verbaasd de kin.

„Goede middag, heer Olivier", sprak hij, „kijk eens wat een alles aardigst modelletje van Bommelstein hier staat! Zo leuk getimmerd en fris van kleur! Net echt, met Uw welnemen!"

„Bah!" riep heer Ollie uit. „Ik heb wel wat anders te doen, dan naar speelgoed kijken! Ik moet...... eh...... wat moest ik ook weer? Ik heb iets vergeten, maar ik weet niet wat! Wat doen we hier eigenlijk? Is er een feest geweest of zo?"

Hij zweeg en krabde zich nijdig de voet, die plotseling begon te kriebelen. „Insecten", gromde hij. „Bah!"

Hij begon driftig naar huis te lopen, op de voet gevolgd door Joost, die ook niet wist hoe ze in het bos kwamen en dus weinig licht in de zaak kon laten schijnen.

Zodoende bleef de ongelukkige heer Dorknoper alleen achter. Want het was geen insect, dat heer Bommel's voet beroerd had. Het was de ambtenaar eerste klasse, die vergeefs getracht had om aandacht voor zijn deerniswekkende toestand te vragen.

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER



34—33 Sanno heeft zich omgedraaid", Zso, zso" slist hij langzaam en dreigend, terwijl hij de karwats in zijn hand liefkozend beschouwt, „de heren maken een praatje", Striemend daalt de zweep neer op de ruggen van de twee mannen. Eric's lotgenoot krimpt kermend in elkaar en probeert weg te kruipen. De Noorman geeft geen kik, doch kijkt zijn laffe kwelgeest alleen maar strak aan. Die ogen worden een obsessie voor Sanno. Sinds hij Eric gehoord heeft toen deze naar zijn zoon vroeg, heeft de Noorman geen woord meer tot hem gesproken. Hij heeft geen vat op deze man, van wie hij innerlijk weet dat hij ver boven hem staat en dat drijft hem tot razernij. Met een ongearticuleerde kreet springt hij op zijn slachtoffer toe en slaat hem in het gelaat: het heeft niet de minste uitwerking; de ogen blijven hem aankijken, lijken wel door hem heen te branden...... Uitzinnig van woede slaat de kerel Eric waar hij hem maar raken kan en sleurt hem dan naar buiten. Voortaan is het Eric's werk, het hout dat dagelijks wordt aangevoedr, klein te hakken. Die dag komt hij niet meer binnen en ook de nacht moet hij in de open lucht doorbrengen. Na de volgende morgen wakken geschopt te zijn door Sanno gaat de Noorman weer aan zijn eentonige slavenarbeid. De vorige dag heeft hij geen eten en drinken gehad en het schijnt, dat men hem dit ook vandaag zal onthouden. Er is een zwarte wanhoop over Eric gekomen, deze keer is er geen uitkomst, voelt hij. Verlangend dwalen zijn ogen over de wijde zee, symbool van vrijheid, de zee die zo dichtbij en toch zo onbereikbaar is. En terwijl hij zo kijkt, dringt het tot hem door, dat daar — over zee — iets vreemds nadert. Hij ziet een zeil, maar geen boot. Het lijkt wel een vlot......

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

52

Hij nam de zaklantaarn weer van me over en terwijl hij dat deed, gleed de bleke vinger van het licht even langs mijn ogen. Toen was hij verdwenen, want hij had het einde van mijn riem losgelaten. Ik besloot daarom te wachten. Er scheen geruime tijd voorbij te gaan.

„We zullen hier moeten verdwijnen," hoorde ik hem toen opeens in mijn oor fluisteren. „Deze gang komt uit in een van de gaanderijen van de mijn. Er is daar een soort van kamer, Er zijn mensen en er branden lichten. We zullen nu tóch de politie moeten waarschuwen."

Het zou alleen maar kinderlijk zijn geweest, daar niet mee in te stemmen. Zijn hand sloot zich om mijn arm. Maar we waren te laat. In de gang, die achter ons lag, klonken voetstappen — onvermijdelijk naderende voetstappen. We konden niet meer terug....

HOOFDSTUK XX

Het was een van de ogenblikken waarop je niet weet wat te doen, van louter ontsteltenis. Ik spreek natuurlijk alleen van mezelf, want het is waarschijnlijk, dat Francis zijn tegenwoordigheid van geest beter had weten te bewaren dan ik.

„Leun zo dicht mogelijk tegen de wand," zuchtte hij naast me. „Ik geloof, dat er er maar één is. Ik zie een lichtje naderen. Als we hem te pakken kunnen nemen voor hij ons in de gaten heeft, hebben we nog een kans."

„Laat mij maar," fluisterde ik. „Als jij hem op de grond kunt krijgen, zal ik hem wel vasthouden. Dan kun je er snel vandoor...."

Hij vloekte zachtjes. „Als je denkt, dat ik je hier achterlaat, dan....

„Wees niet zo'n rund. Ik kán niet mee — dat weet je. Het is beter dat één van ons een kans krijgt dan geen van beiden."

De naderende man moest ons nu gezien hebben, of althans een van ons tweeën: „Ben jij dat, Jan?" vroeg hij en ik dacht, dat ik zijn stem kende.

Er gebeurde nu van alles tegelijk. Francis moest hem te grazen hebben gekregen, maar helaas niet effectief genoeg, want de man uitte een schreeuw, die het bloed in mijn aderen deed stollen. Aan de andere kant van de gang, waar Francis de kamer ontdekt had, kwam ogenblikkelijk antwoord op die kreet.

De kerel lag op de grond, maar hij was nog verre van weerloos. Ik greep een arm, waarvan ik hoopte dat die niet van Francis zou zijn en had geluk. Francis kreeg nu de gelegenheid om de knock-out-klap te geven en daarmee had hij succes, want de vent lag opeens even stil. In de gang achter ons naderden snelle voetstappen.

„Dit is het moment, Francis," fluisterde ik. „Vlug, verdwijn!" Hij uitte iets, dat veel op een snik leek maar hij ging. Verstandige jongen, die Francis, dacht ik waarderend, en ging voor alle zekerheid op zijn tegenstander zitten.

Bewusteloos was hij nog niet helemaal, want hij kreunde, vloekte en begon zich weer te bewegen. Om hem verdere lust tot activiteit te ontnemen greep ik hem in de kraag van zijn hemd en begon zijn hoofd met kracht tegen de rotsen te bonken. Dit scheen eindelijk het gewenste effect te hebben, want na de derde keer gaf hij geen geluid meer. Op dat moment grepen harde handen me bij m'n schouders en rukten me omhoog. Ik tuimelde ruggelings tegen de muur en werd er me toen van bewust, dat er een fel licht in mijn gezicht scheen.

Het waren minstens twee mannen, die me tegen de wand gedrukt hielden; een derde hield de lamp vast. Deze laatste stootte uit: „Jan, Kurt, de anderen achterna! Ik red het met deze wel."

Het was de stem van Merrick, maar nu zonder de bekende zoetsappigheid. „Bespaar je die moeite," zei ik. „Er zijn geen anderen." Ik haalde hijgend adem. „En zou je zo vriendelijk willen zijn, dat licht weg te nemen?" De schelle gloed bleef. Merrick zei: „Dus je bent niet zo blind als je deed voorkomen....?"

„Ik ben blind zolang je me met die verwenste lantaarn in m'n gezicht blijft schijnen. Wat is hier in vredesnaam aan de hand? Ik werd door iemand aangevallen.. Als hij soms een vriend van je is, kun je hem beter even onderzoeken. Ik geloof niet, dat hij al te lekker is." Ik wist dat ik hen niet langer dan enkele ogenblikken kon ophouden, maar elke seconde was kostbaar voor Francis. Merrick gaf me niet veel kans. „Idioten! Waar wachten jullie op? Vooruit, achter ze aan!" Het licht verdween, toen Merrick de lamp op zijn makkers richtte. „Er moet minstens nog één man hier zijn geweest!"

De greep om mijn armen verdween. Een zwaar lichaam drong zich langs me heen en haastige voetstappen verklonken in de gang naar het strand.

Merrick zei:

„Hoe ben je hier gekomen?"

„Binnen gewandeld," zei ik. „Iemand heeft het tuinhekje blijkbaar open laten staan."

„Je bent niet erg duidelijk. Dit is privé-bezit."

„Dan zou ik een bordje ophangen, waaruit dat blijkt. Het spijt me als ik stoor, maar als je het weten wilt: ik werd vanmiddag door de vloed verrast en vluchtte in deze grot. Toen ik half bewusteloos was, meende ik stemmen te horen; daarom kwam ik vanavond terug om dat te onderzoeken."

„Waarom stelde je dat onderzoek dan niet dadelijk in?"

„Omdat ik te nat en te koud was. Bovendien kwam het verlangen daartoe pas later in mij op."

Hij zweeg even. De man op de grond begon weer te kreunen en ik denk, dat Merrick zich bukte om hem te bekijken.

„Nu," zei hij daarop; „je bent hier nu eenmaal — kom dan ook maar verder mee. Rechtdoor alsjeblieft."

Ik gehoorzaamde. Merrick volgde op mijn hielen en na een paar minuten werd de duisternis, die me omringde, iets minder dicht; er schemerde een flauw licht voor mijn ogen. Kortaf zei Merrick:

„Elsa, ga eens even naar Curtis kijken. Hij ligt bij de bocht. Ja, verder maar, mr. Blair. Waarom aarzel je? Rechtuit."

Ik struikelde over iets dat op een pakkist leek. Ik hervond met enige moeite mijn evenwicht en ging op die kist zitten. Dus ze wáren allemaal in het complot betrokken! Elsa, Curtis, Merrick — de hele troep. En dan nog Jan en Kurt, die ik niet eerder had te kennen en vermoedelijk waren er nog meer ook. Ik voelde een zekere voldoening over het feit, dat ik Curtis buiten westen gekregen had; dat had hij nog van me te goed.

„En vertel nu maar eens, wie je bij je had," drong Merrick aan.

„Ik heb je dat toch al gezegd: niemand."

„Kom, kom, mr. Blair, dit bluf-spelletje betekent alleen maar onnodig oponthoud. Zoëven ben je daarin geslaagd, maar verdere koppigheid zou vervelend kunnen worden."

Toen ik niet antwoordde vervolgde hij: „Heel goed — wees dan koppig. Mijn mannetjes zullen hem wel gauw hier brengen en dan zullen we het weten. Intussen zul je wel begrijpen, dat je positie wel veranderd is. Gisteren was ik geneigd je verhaaltje te geloven en je rustig te laten lopen, maar vanavond ben je gevaarlijk voor ons geworden."

Hij was voortdurend in beweging en uit de geluiden, die ik opving, kon ik opmaken, dat hij methodisch en haastig aan het werk was. Het ellendige was, dat ik niet kon zien, waaraan hij bezig was en ik had weer eens een hekel aan mezelf. Ze zullen me waarschijnlijk vermoorden, schoot het door me heen, maar het vreemde was, dat ik me daar weinig van aantrok; het was veel bitterder te bedenken, dat ik nu achter de hele waarheid kon komen en er lichamelijk eenvoudig niet toe in staat was.

De lucht rond me heen was droog en warm en de ruimte moest redelijk goed verlicht zijn. Alles duidde er dan ook op, dat de inrichting hier een permanent karakter had. Mijn vage vermoeden van smokkelarij scheen dus waarheid te bevatten. Ik zei:

„Ik veronderstel, dat het vervoer van contrabande een tamelijk winstgevende bezigheid is, nietwaar?"

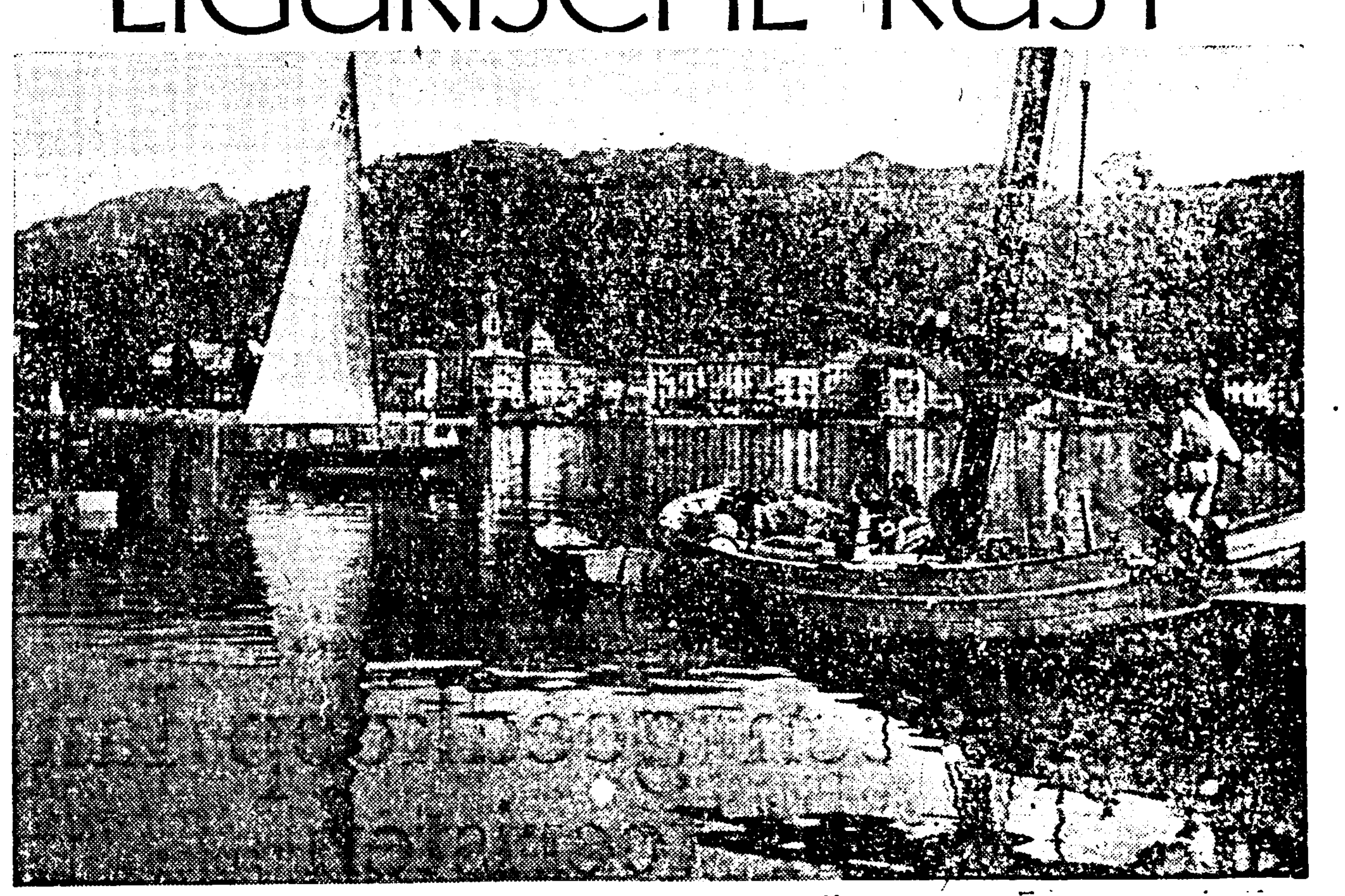
Hij kwam naar me toe en zette een voet op de kist, waarop ik zat.

„Cotrbande? Och, ja, zo zou je het misschien kunnen noemen — maar dan toch een heel speciaal soort. Alleen export. Hoeveel weet je eigenlijk precies, Blair?"

„Bitter weinig. Dat maakt alles nu juist zo vervelend voor me, zie je. Maar wat het ook is, wel begrijp ik nu, dat Nick Gavin er met zijn leven voor heeft betaald. Was hij partner óf...."

(Wordt vervolgd)

IN LUIHEID AAN DE LIGURISCHE KUST



Rapallo is de meest bekende der reeks van badplaatsen aan de Golf.

Het kuiltje in de kin van Italië

Met vakantie op reis

(Van een bijzondere medewerker)

Altijd wanneer wij op reis zijn willen wij heimelijk terug naar huis, maar als wij dan weer in ons eigen huis zitten, moeten wij er steeds aan denken hoe op datzelfde moment de ligstoelen zijn uitgezet en de parasols op het kleine, betonnen platform, tussen de rotsen der Riviéra vooruitgeschoven, en hoe kort geleden wij daar zelf nog hebben geluierd, onder een stortbad van zonnewarmte, verzadigd en verzaligd van louter gouden zuurstof. Wij lagen daar ingevet als een kanaalzwemmer, handen vol Ambre Solair uitgesmeerd over ons bleke karkas, in de vaste overtuiging van na een uur, een dag, een week te zullen opstaan als een goudbronzen, rozig doorbloosde god. Precies als de vissers, de bootjesverhuurders en al die verdere dagdromers daarginds, aan de waterkant van Santa Margherita, die men nooit iets ziet doen en die toch voortreffelijk leven; forse, vlezige mannen met de kleur van een olijf. Het is goed, dat deze mensen er aldoor zijn. Zij bieden de vreemdeling een excuus, meer nog, zij zijn hem ten voorbeeld en geven van dag tot dag het bewijs, dat het leven volstrekt niet zo ingewikkeld behoeft te wezen om naar waarde te worden genoten.

Wij hebben er naar gestreefd, al de dagen, die ons in Santa Margherita waren vergund, echt lui te zijn. Het oord is daartoe ideaal en het hotel, dat men ons had aanbevolen, bleek wel de meest uitgezochte gelegenheid. Het lag met een grote tuin aan zee en in die tuin, waar alle bloemen bloeiden van de zo rijk met bloemen versierde Ligurische kust, verschool zich een dependence als een klein, betoverd lustslot. Altijd verwijst men ons, tot onze ergernis, naar dependences, maar dikwijls strekt het ons tot zegen en profijt. Zo ook hier: ver van de drukte van het hotel kregen wij ons privé chalet, met eigen personeel. En pal onder de vensters van ons vertrek spoelde de Middellandse Zee, nu eens fluisterend en verholen, een zwijmend verzuchten, dan weer luid en overmoedig, een enkele nacht met ononderbroken dreunend geweld en alle registers uitgetrokken. Daarvoor kwam de volgende morgen de directeur van het hotel persoonlijk zijn excuus aanbieden: schande, dat die zee zich zo dorst te misdragen tegenover zijn gasten. De goede man had zich trouwens al eerder in verontschuldigingen uitgeput toen bij onze aankomst een enkel buitje de altijd-zon-illusie van zijn Rivièra juist op dat moment verstoorde. Nu ja, men betaalt er dan ook voor en dat geeft de bezoeker het recht te verwachten, dat zon en zee zich aan de folder houden.

Dat hebben zij verder ook gedaan. Elke morgen in de vroegte, als wij de latjesluiken voor ons venster wijd open stootten, was daar de blauwe hemel en lag daar de blauwe zee. En onze blik zocht de bocht af van de blauwe kust, dat behaagzieke kuiltje in de kin van Italië, waar Santa Margherita zo feestelijk werd uitgestald, met haar palmen en bloemen, de witte, gele en terrakleurige huizen, de begroeide toppen der bergen er hoog bovenuit. Langs heel de oever dobberden de schepen en scheepjes: het is ongelooflijk zoveel grut van bootjes als er is aan dit stuk van de kust, haast zo talrijk als heel de autochtone bevolking. De meeste van die bootjes zijn op het droge getrokken, alsmaar wachtend op iets, dat niet komt. Zij heten Carla of Lucia en liggen maar in de zon verleidelijk te doen, met de zoete welving van heur glanzend gelakte huid en de tederheid van de ribbetjes onder de doften.

Wij geloven, dat de koperbruine, blootbenige mannen, die bij die bootjes horen, haar heimelijke, jaloerse minnaars zijn, ook al bieden zij hun lief aan de voorbijgangers aan voor een kortstondig vermaak. Er zijn ook bruine, blootbenige mannen, die bij de strandjes behoren, de smalle spaarzame strandjes van keitjes en kiezel. Elke morgen konden wij hen gadeslaan als zij hun strandje huismoederlijk aan kant maakten. Want overnacht had de zee er weer van alles en nog wat op uit gestrooid, een guirlande van dood wier, allerlei ongerechtigheid en stinkend bederf. Anders dan bij ons de bedrijvige vloed, doet zij daar zelf niets aan, en moet Giuseppe een ogenblik zijn ledigheid verzaken, een bezempje ter hand nemen en vlijtig aan het redderen gaan. Van de strandjes moet het nu eenmaal komen, van dag tot dag aan de blauwe kust.

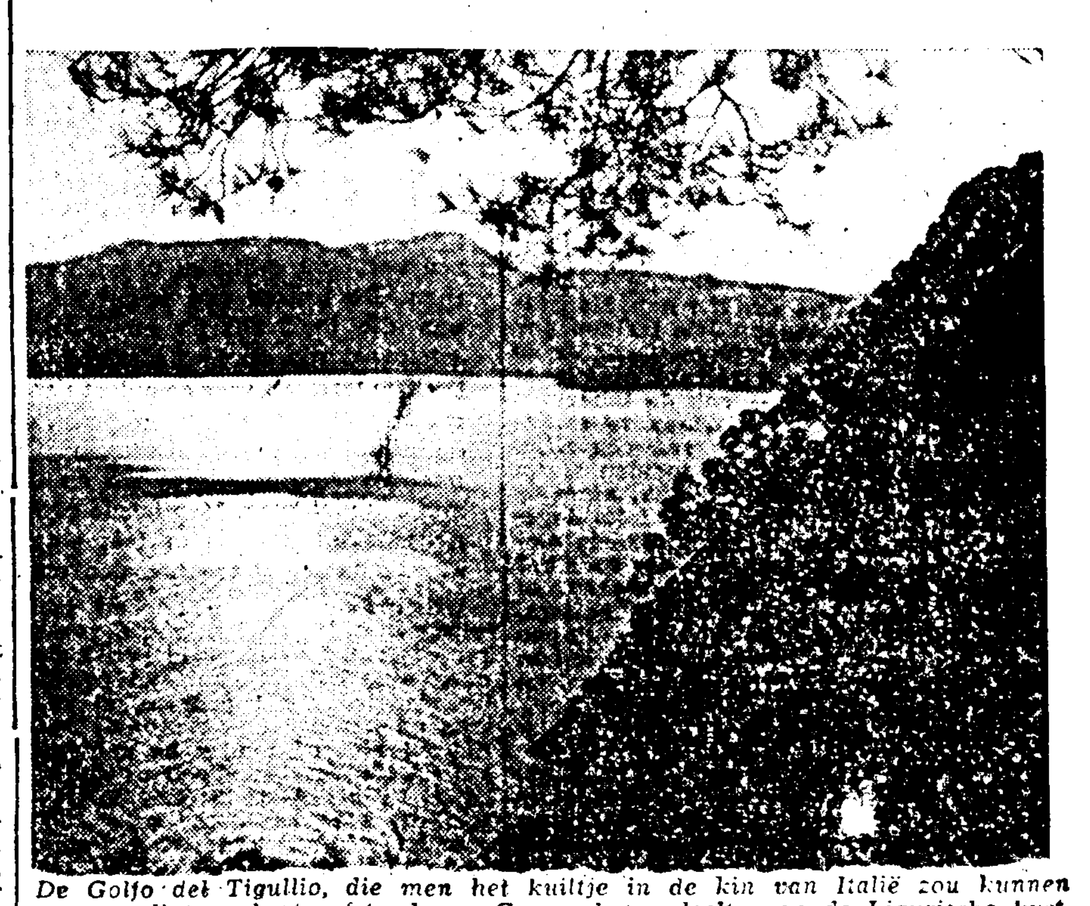
Van de strandjes èn van de terrasjes, zoals die zijn uitgebouwd in zee. Ook ons hotel had er een, een aardig, klein plateau van beton, waar ook weer 's morgens in alle vroegte de zaak in gereedheid werd gebracht: ligstoelen aangedragen om in de zon en parasols om weer uit de zon te zitten, of naar keus: half in en half uit de zon. Van het platform voerden trapjes omlaag in zee en deze trapjes vormden ons eerste doelwit in de piepjonge dag. Dan verlieten we ons chalet met amper een Bikini om de nog slaapdronken leden, een verse handdoek losjes in de arm. Eenmaal buiten, tussen de bloemen en het bedauwd struweel, beving ons de etherroes, een dartelheid à la Monsieur Hulot, een Prikkebeen-achtige lust om ons aan de natuur te buiten te gaan. Met sprongen van pure levensdrift bereikten wij het platform, drie snelle stappen omlaag brachten ons het trapje af. Nu verwacht u een opveren, een zweven, een luide plons, maar u vergeet dan toch hoop ik in de vreemde niet dat Onze Lieve Heer ons een grote teen heeft gegeven om eerst voorzichtig en zeer langdurig te verkennen. Het valt altijd weer tegen en altijd weer mee, en de Middellandse Zee is van ouds een verleidster, zo parelend en zo blauw en zo helder doorzichtig als hadden de engeltjes overnacht het bad laten vollopen. Pas echter op met al te grote voortvarendheid, elke overhaaste beweging wordt door het kiezelbed gestraft. Omzichtig als een vissende reiger beroert men de bodem en zoekt men zijn weg tot het water diep genoeg is om armen en benen uit te slaan.

Het ontbijt is een groot feest. Dat werd ons geserveerd op 't terras van ons hotel, boven de tuin en de zee, in het eerste koesterende zonnetje, zoals dat nog te genieten viel zonder de hulp van Ambre Solaire. Harde, goudgele broodjes en geurige thee, vochtige kronkeltjes boter, schaaltje marmelade en voor de verwende vakantieganger het voor zijn levensgeluk onmisbare eitje, drie minuten héél accuraat. Niets is volmaakt, zelfs niet aan de Rivièra. Zwermen wespen plachten mee te ontbijten, met een volstrekt sans-gêne. Nu laten wespen ons volkomen onverschillig, hetgeen, naar ons steeds weer mocht blijken, wederkerig is. Onze wederhelft echter is bezeten van panische angst voor alles wat Onze Lieve Heer met meer dan vier poten heeft uitgerust. En zo ontaardde ons ontbijt in een voortdurende afweerslag, het schaaltje marmelade als inzet. Maar dan zijn vrouwen weer zo slim. Onze wederhelft maakte voor de wespen een afzonderlijk schoteltje klaar met een flinke lik van het zoete goedje en dekte daarna het schaaltje marmelade zorgvuldig af. Het bleek inderdaad de oplossing: de wespen stortten zich op hun privé ontbijt en lieten ons verder met rust.

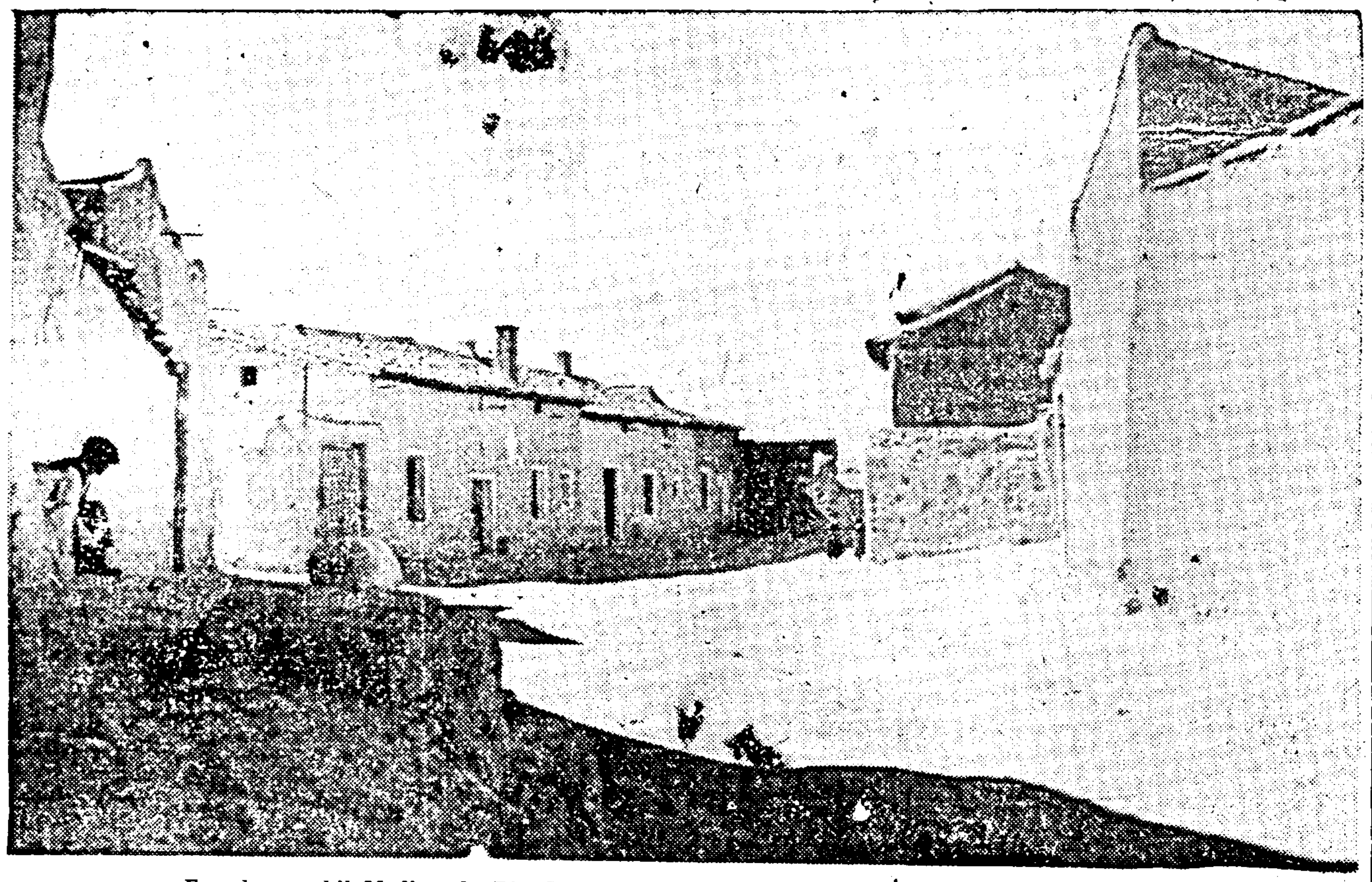
Na het ontbijt als een der eersten op ons platform, hadden wij de lange ochtend vrij voor lessen in luiheid. Dan zochten wij het beste zitje uit, de makkelijkste ligstoel, keerden terug tot de luchtige staat en stortten de olie over ons uit. Aldus op het ergste voorbereid, gaven wij ons over aan de zon, die, al weer hoger aan de hemel geklommen, haar dagtaak aanving, plichtmatig en vanzelfsprekend, zoals de Rivièra het van haar verwacht. De zon houdt zich met ieder persoonlijk bezig, eerst tastend en strelend, dan koesterend en door en door verwarmend, tenslotte stovend, roosterend. De bruine olie, uitgesmeerd, komt langzaam aan op temperatuur, zij wordt dunner en verdampt, en suddert zachtjes in alle poriën. Nu komt het er op aan zich volkomen los te maken van plaats en omgeving, geen enkele gedachte meer, geen enkele herinnering, geen enkele emotie, die nog een rimpel kan trekken, de allergeringste zorgenplooi in onze fysionomie. De zonnige lucht en de zonnige zee vloeien ineen tot een blauwe-oneindigheid, waarin het licht zich flitsend beweegt. Langzaam sluiten zich de ogen, dromen ebben weg, een grote, weldadige loomheid vleit zich tegen ons aan en drukt ons zachtjes weg uit de werkelijkheid. Wij weten alleen nog, dat wij adem halen, met elke trage teug zuigen wij ons vol aan de ruimte om ons heen, die zoel is en lauw, en op de tong en tegen het verhemelte een weke, zoute smaak heeft. Dit benadert de oerstaat van het leven, de existentie van een kiemling. Er bestaat geen tijd meer, alleen maar die smaak, een wemeling van licht voor de gesloten ogen en een vaag, veraf geruis, dat wel de zee moet wezen, misschien ook de stroom van ons eigen bloed.

Dit is dus de luiheid, het meest volmaakte, gedachtenloze niets doen, louter en alleen de zaligheid van het passieve zijn. Dit nu vol te houden, heel de ochtend, de lange dag, morgen en overmorgen. Geen gisteren meer en geen straks. Geen enkel verlangen. Maar plotseling is er wat met ons, iets uit de verre verte, dat ons benadert, beroert, als het ware het dek van ons wegtrekt. Wij worden aangestoten en als wij opveren met een schok, is het de stem van onze wederhelft: „Weet je dat het al half twaalf is. Kleed je aan, dan gaan we koffie drinken."

Wij zijn opeens klaar wakker: „Half twaalf zeg je? Ja, dan zal ik voortmaken." De les in luiheid is belangrijk, maar voornamer nog is de koffie, het middagavontuur van het kopje Capuccino, op een terrasje aan de Piazza van Santa Margherita, hoogtepunt van dagelijks ritueel.



De Golfo del Tigullio, die men het kuiltje in de kin van Italië zou kunnen noemen, ligt op korte afstand van Genua, het gedeelte van de Ligurische kust, dat uitzonderlijk rijk is aan landschappelijk schoon.



Een dorp nabij Medina de Rio Seco (Spanje) geblakerd door de gloeiende zon.

Spanje een goedkoop land voor toeristen

Maar de taal geeft vaak moeilijkheden

(Bijzondere correspondentie)

Spanje is een toeristenland aan het worden. Spaanse reizen zijn vaak genoeg beschreven, ook door Nederlandse auteurs — we denken aan Felix Rutten en aan pastoor Janssen — doch tot voor kort drongen niet velen in dit grote land, met zijn vele schoonheden, door. Daarin begint nu verandering te komen, door allerlei omstandigheden. Toch blijven aan het rondtrekken door het Iberische schiereiland niet te onderschatten bezwaren verbonden, waarvan we er enkele onder ogen zullen zien.

Beginnen we met de taal. Het Spaans behoort tot de groep van Romaanse talen van Latijnse origine, hoewel het een sterk exotische inslag heeft, n.l. van het Moors. Men vergete niet dat Spanje eeuwen lang, in Andalousië zelfs tot het einde der vijftiende eeuw, onder Arabische overheersing heeft gestaan, invloed die nu nog nawerkt — we denken aan het station van Toledo in Oosterse stijl, wat een anachronisme is — en aan verschillende andere uitingen van bouwkunde. Het Amerikanisme ontbreekt echter ook niet; er ontstonden o.a. te Madrid echte wolkenkrabbers. Spanje bleef in menig opzicht wel achter, doch overal ontwaart men activiteit om up to date te raken.

We zouden het echter over de taal hebben. Deze is ongemeen moeilijk, vooral wanneer men ze vergelijkt met b.v. het Engels. Ze komt ons voor moeilijker te zijn dan het Italiaans of Frans, o.a. door de twee vormen van de werkwoorden „hebben" en „zijn". Men late zich maar niets wijsmaken omtrent „Spaans in 8 dagen". Men kan uit kleine taalboekjes wel voldoende opdoen om zich te helpen, desnoods door het aanwijzen van gedrukte woorden en volzinnen, doch dan staat het nog niet vast of men het antwoord zal verstaan. Ook al niet omdat men nooit zeker is in het officiële Kastiliaans repliek te ontvangen. Spanje is een groot land en in Catalonië of Andalousië bedient men zich van een anders getinte streektaal, die in het land van Barcelona, evenals bij ons het Fries, aanspraak maakt op de benaming „taal". Goed Spaans te leren kost wel een half jaar tijd; men kan dan een boek of krant lezen, beschikt over wat uitspraak, doch heeft geen routine in verstaan.



De kathedraal van Tarragona aan de Zuid-Oostkust van Spanje.

Slechte treinverbindingen

Het volk daarginder kent alleen maar eigen taal, evenals de meeste andere volken. In de grote hotels is er meestal wel een chef die wat Frans, Duits, Engels en soms Italiaans kent; in de kleinere in de regel niet. Men mag het bezwaar van de taal niet onderschatten, vooral wanneer men winkelen wil...... en afpingelen, wat in sommige branches nog wel voorkomt, hoewel het prijsniveau daarginder aantrekkelijk laag is. Dit is een van de voornaamste redenen van het toenemend toerisme daarginder. Vooral uit het aangrenzende Frankrijk neemt de vloed van valutareizigers steeds toe.

Het gemakkelijkst reist men er wel per autobus onder leiding van een ervaren beambte van een reisbureau. Men is dan zeker van hotels en verbindingen, wordt naar de voornaamste bezienswaardigheden gereden, enz. Ogenschijnlijk is een excursie per auto nog gemakkelijker, doch men bedenke dat het Spaanse wegennet — behoudens de voornaamste verkeersaders — nog te wensen overlaat. Bovendien zijn er totaal onbewoonde, vrij woeste streken. Wie daar pech krijgt en zich bovendien met de taal niet kan helpen, is er ongezellig aan toe. Rest de trein; het vliegtuig laten we buiten beschouwing. Spanje kent nog steeds de drie klassen. Wie langer tijd in Spanje wil verblijven en eens door heel het land toeren, doet het best zich bij het reisbureau te voorzien van kilometerboekjes. Voor een prijs van ruim 56 gulden kan men dan 3000 km verwerken, precies genoeg om door het land te geraken. Tweede klasse kost ongeveer het dubbele, eerste omstreeks het drievoudige. Tot zover is alles gemakkelijk en goedkoop.

Nu iets over het treinwezen in Spanje. Dit bleef in ontwikkeling achter. Er zijn lijnen, we denken aan Madrid-Malaga, waarop maar drie treinen per week heen en weer reizen. Daar er zo groot gebrek is aan rollend materiaal pleegt men ginder — ook de inheemse bevolking — steeds plaatsen te reserveren, om zeker te zijn van een zitje. Het vooruitzicht uren te moeten staan is inderdaad niet aanlokkelijk, afgezien van de misère met koffers. Zelfs degenen die besproken plaatsen hebben plegen aan de kopstations een uur voor het vertrek hun plaatsen in te nemen, al is het maar omwille van die koffers, want daarvoor gelden de reserveringen niet zo zeer. De Spanjaarden reizen in de goedkope klassen graag met veel en omvangrijke bagage, evenals in Zuid-Italië.

Wat nu de klassen aangaat, er rijden uitstekende en ook vlugge aluminium eersteklas treinen. De plaatsen daarin zijn soms al een week van tevoren gereserveerd en daarin wordt tegen overbelasting gewaakt. Er lopen ook tweede klasse „autorails", net en goed, doch licht gebouwd en die bij grotere snelheden lustig slingeren. De gewone trein bestaat uit de traditionele drie klassen. Eerste en tweede zijn goed; de derde is vaak overbezet. Men reserveert hierin niet alles en de reserveringen gelden ook niet steeds voor heel het traject. Veel inheemsen riskeren het er dus maar op iemands anders besproken plaats in te nemen, tot deze, onder toezicht van de conducteur, ze komt opeisen. Bovendien, als derde klasse te veel reizigers heeft en tweede niet helemaal bezet is, stormen de misdeelden wel de hogere klassen in, wat in andere landen ook voorkomt. Een zeer bijzondere trein is ongetwijfeld de „correo", de populaire, goedkoopste boemeltrein bij uitnemendheid, iets als de vierde klasse in Duitsland van voorheen. Daarover ware een heel vrolijk opstel te schrijven, want men reist er in met levende ganzen boven het hoofd en melkgevende geiten onder de bank. Wie het Spaanse volk in zijn vele goede hoedanigheden wil leren kennen verzuime niet van dit vervoermiddel een enkele keer gebruik te maken. Het is eigenlijk de enige manier voor wie maar korte tijd bezuiden de Pyreneeën kan verblijven om echt met het volk in aanraking te komen, met de boeren en arbeiders, de kleine burgers en de soldaten, de venters met lootjes en caramels...... en wandelstokken in suikergoed. Men leeft dan voor enige uren te midden van een waarlijk hartelijke en hulpvaardige volksgemeenschap, zoals men zich die in noordelijker streken nauwelijks kan voorstellen. Overigens kunnen we de „correos" toch niet erg aanraden. De derde klasse op de grote lijnen is wél te bezigen, is soms vrij goed, doch heeft het nadeel dat de compartimentjes er 10 personen moeten opnemen, tegen 8 in andere landen. Hierbij komt dat b.v. in het zuiden de mensen er nogal welgevoed uitzien......

Ook nog iets over de hotels. Het hotelwezen daarginder is goed georganiseerd en staat onder strenge overheidscontrole. Het eten is er ruim en goed, doch men is op de meeste plaatsen verplicht compleet pension te nemen. De prijzen zijn zowat de helft van die in Frankrijk en België en driekwart van die in Nederland.

De lage tarieven voor compleet pension gaan eerst in na 48 uren verblijf, doch de afzonderlijke berekeningen van nachtverblijf, ontbijt, lunch en diner zijn ook niet hoog. Men houde er rekening mede dat men er laat eet; het avondmaal eerst tegen negen uur!

Wil men enig idee hebben van de prijzen in hotels en pensions, (2 persoonskamers zijn iets lager in prijs) ziehier dan enige cijfers: compleet pension in luxe-hotels voor 1 persoon, al naargelang de kamer aan voor of achterzijde ligt en met of zonder badgelegenheid. 160 tot 190 pesetas, ofwel 13 tot 16 gld; hotel 1e kl. A 11-13 gld; hotel 1 B 7,75 tot 9,50; 2e klasse hotel of luxe-pension 6,50-7,25 gld; 3e klasse hotel of 1e kl. pension 5,10-5,50 gld; pension of logement 2e klasse 4,25 gld; pension of logement 3e klasse 3,25 tot 3,50.

Er bestaat ook nog een categorie „casa de huèspedes", een minder soort van logement waarvan de prijs ligt tussen ƒ 2,50 en ƒ 2,75. We herhalen echter dat deze prijzen gelden voor verblijven van meer dan 48 uur en dat gedeelten van dagen volgens aparte tarieven berekend worden. Derde klasse hotels zijn best te benutten.

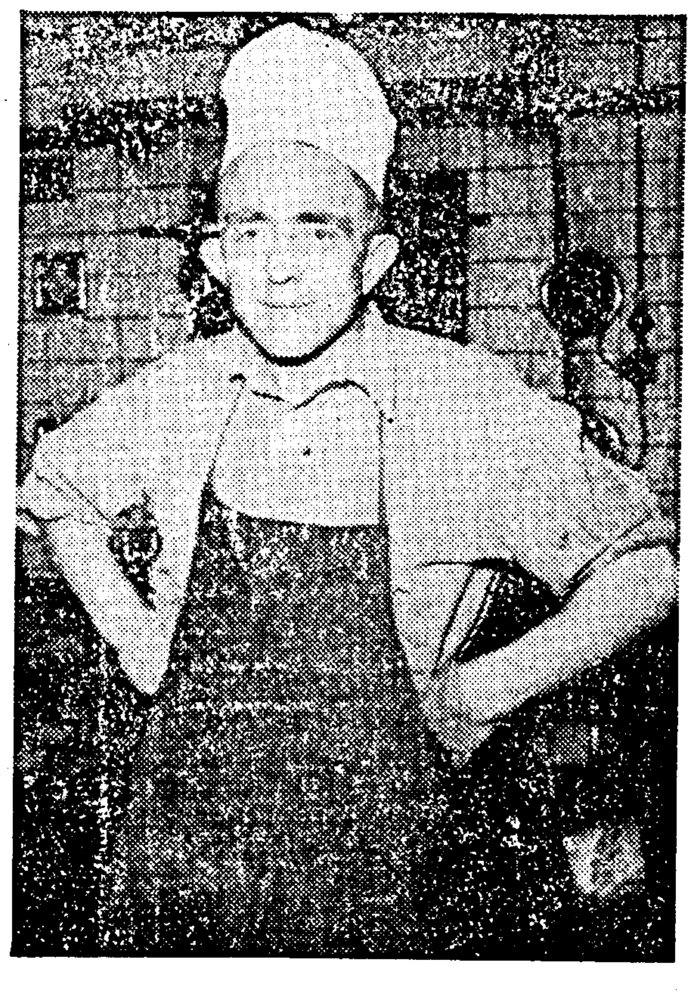
De grote troef van het Spaanse toerisme blijft — niettegenstaande bezwaren van moeilijk treinverkeer en dito taal, - de lage prijs. Doch dit vormt niet de attractie van dit grote land, dat eenmaal de grootste koloniale mogendheid van de wereld was; dat wel veel aan invloed en rijkdom inboette, doch nog steeds beschikt over prachtige landschappen, over monumenten van bouwkunst die alleen door Italië kunnen worden overtroffen en over een zalig klimaat, tenminste aan de kusten der Middellandse Zee. Reizen in de maanden juni tot en met augustus durven we evenwel niet aan te raden en in de wintermaanden kan men zelfs in Andalousië — de braadpan van Spanje — nog minder aangename verrassingen beleven, doch gewoonlijk is het daar dan toch nog warmer en zeker veel droger dan aan de Franse Rivièra.

Krentenbrood voor Gracia

(Van een medewerker in Nederland)

In het gezin van bakker J. A. Beersma (49) aan de Hoofdstraat 65 te Uithuizen heerst bij allen een zeer grote vreugde, sinds het telefoontje uit Zwolle kwam met de mededeling, dat de eerste prijs in de categorie krentenbroden van de bakkerijtentoonstelling van de cursistenvereniging te Zwolle gewonnen was door deze nijvere bakker in Uithuizen.

En omdat het krentenbrood van bakker Beersma het mooiste en lekkerste van het land is, mag hij het krentenbrood maken, dat bij de aanstaande blijde gebeurtenis aan het hof van Monaco aan Prinses Gracia van Monaco zal worden aangeboden. Deze prijs was voor bakker Beersma een gouden kroon op een nijver bakkersbestaan, dat hij van de grond af heeft opgebouwd met Godsvertrouwen, heel hard werken en doorzetten.



J. A. Beersma

Deze zoon van een eenvoudige landarbeider was aanvankelijk landarbeider in Blauhus (Fr.), maar in hem gloeide het verlangen om bakker te worden. Dat werd zo sterk, dat hij bijna jaloers werd op elke bakkersknecht, die hij ontmoette. Toen hij 18 jaar oud was, smeet hij het „blauwe zakje", waarin hij zijn spullen bewaarde, die hij op het land nodig had, in een hoek. Hij wilde bakker worden of hij ging naar zee.... Dan maar bakker, dachten zijn ouders. Maar hoe? Er werd een advertenite geplaatst onder letter A van de H. Antonius, wiens bescherming werd ingeroepen en.... hij kreeg een betrekking in Uithuizen en leerde een meisje kennen, een timmermansdochter A. Arends uit Usquert. De bakkersknecht zwoegde en ploeterde, ging elke dag op de fiets naar Groningen, naar de Bakkersschool, en kreeg zijn diploma met de hoogste onderscheiding. Toen trouwde hij en begon een bakkerij, dezelfde bakkerij, waarin hij thans — precies 25 jaar later — het prachtige krentenbrood vervaardigde, dat hem plotseling tot een beroemd bakker heeft gemaakt.

Het zwoegen en werken om het ideaal te bereiken: een goed bakker te zijn, is thans bereikt door deze prijs en de daaraan verbonden aardige consequentie: een krentenbrood te maken voor Prinses Gracia. Hoe alles precies in zijn werk gaat, weet de heer Beersma nog niet. Hij denkt niet, dat hij het brood zelf behoeft heen te brengen („Mag ik dan mee?" roepen zijn dochters om het hardst), maar in ieder geval wordt het een mooi en heel groot brood.

Maar de belangstelling van pers, radio en televisie ten spijt, blijft de heer Beersma de eenvoudige bakker, die eigenlijk alleen maar verheugd en dankbaar is over het succes van de prestatie. Gerechtvaardigde bakkerstrots, waarin zijn vrouw, die hem in de bakkerij trouw ter zijde staat, stellig deelt. Maar de kinderen zijn toch echt wel trots op hun vader. De jongste dochter van de zes (twee zoons en vier dochters) steekt de vreugde tenminste niet onder stoelen en banken: Oh, nu heb ik wat te vertellen op school. Krentenbrood voor Prinses Gracia, vader voor de televisie....

Bakker Beersma doet wel vaker mee aan vakwedstrijden. Dat is n.l. zijn grote hobby geworden. Hij heeft al heel wat prijzen gewonnen. Op de laatste bakkerstentoonstelling in Groningen nog, toen hij eerst niet van plan was mee te doen, omdat hij het zo druk had. Totdat hij ineens van mening veranderde, hemel en aarde bewoog en zijn vrouw een uur aan het telefoneren was, om het zaakje nog te elfder ure in orde te krijgen.

Het ligt voor de hand, dat de krentenbroden, cakes en koeken van bakker Beersma door het hele land geleverd worden. Ondanks de feestelijke drukte in huis, kwam de witte bakkersmuts niet af en bleef bakker Beersma aandacht houden voor zijn werk en zijn klanten, onder wie binnenkort ook Prinses Gracia gerekend kan worden....

Munitie gevonden in Amsterdamse gracht

(Van een verslaggever)

Amsterdam. — Uit de modder van een vijver in het Vondelpark te Amsterdam is een aantal scherp gestelde projectielen opgevist. De granaten zijn overgebleven uit de laatste dagen van de oorlog, toen Duitse militairen in allerijl munitie en waarschijnlijk ook wapens kwijt wilden. Zij wierpen die in de Vondelparkvijver die het dichtst bij de Emmastraat is gelegen. Met grote behoedzaamheid is de politie, in samenwerking met personeelsleden van de uitvoerder van het baggerwerk, deze week bezig geweest om de granaten veilig te stellen.

Een aantal is aan de oppervlakte gebracht. Zij zijn onmiddellijk weggebracht om onschadelijk gemaakt te worden. Bij de gemeentelijke dienst Beplantingen was het al lang bekend, dat er zich in deze vijver gevaarlijke projectielen bevonden. Enige jaren terug heeft men in deze vijver een brok van een mitrailleur gevonden, waardoor men op zijn hoede was. Bij de herstellingswerkzaamheden van het Vondelpark heeft men tot het laatste gewacht met de onderhavige vijver uit te baggeren. Toen dit eenmaal moest gebeuren, is men niet, zoals bij de andere vijvers, met de baggermachine, te werk gegaan, maar heeft men het voorzichtigheidshalve met de hand gedaan. Men wist niet precies op welke plaatsen in de vijver men iets kon verwachten. Toen men echter iets verdachts bespeurde, heeft men de politie gewaarschuwd.

Men blijft bedacht op andere gevaarlijke vondsten in de vijver, aangezien men nog van alles kan aantreffen.

Heel gezin wordt plotseling kaal

De familie Kerssens in Krommenie is de laatste weken aan wanhoop ten prooi. Het gezin, moeder en vijf kinderen, bemerkte tot zijn schrik, dat het hoofdhaar hoe langer hoe meer begon uit te vallen. Af en toe bevonden zich hele plukjes haar met wortel en al in de kam.

Een geneesheer adviseerde het haar af te scheren en schreef daarna een speciale behandeling voor, o.a. met hoogtezon. Maar niets mocht baten. Het zesjarig dochtertje Carla bleef heel dun haar behouden de achtjarige Hans verloor eerst al zijn natuurlijke golven, waarna zijn haar ook geheel begon uit te vallen. De drie grote gezinsleden van veertien, zeventien en twintig jaar werden ook al het slachtoffer. Zij probeerden allerlei middeltjes, doch niets mocht baten. De medici staan voor een raadsel. De slachtoffers geven de schuld aan arsenicum in de verf. Het huis is geheel opnieuw beschilderd en men dacht hierbij waarschijnlijk aan het gebouw van de Amerikaanse ambassadrice in Rome. De artsen achten dit echter allerminst bewezen.

Een andere veronderstelling is, dat het fruit, dat men geconsumeerd heeft bespoten is geweest met een giftig preparaat welke giftige stoffen nawerken op de hoofdhuid. Het vreemdste is echter evenwel, dat de bezoekers, die vrij regelmatig bij de familie Kerssens in Krommenie komen, ook al last van het euvel beginnen te krijgen.

Damascus. — De Syrische regering heeft, naar verluidt, besloten deel te nemen aan een inter-Arabische olieconferentie in Bagdad, die 17 november zal beginnen. Verwacht wordt, dat gedelegeerden uit alle Arabische landen aan deze conferentie zullen deelnemen om te komen tot een coordinatie van de oliepolitiek der Arabische landen.

Kosten Suezkanaal-affair tussen Nf 350 en 500 miljoen

Londen. — De Britse Kanselier van de Schatkist, Macmillan, gaf in het Lagerhuis een schatting van de onkosten welke de Suezkanaal-affaire vermoedelijk met zich mee zal brengen. Hij meende dat het gezamenlijk bedrag zou liggen tussen Nf 350 en 500 miljoen. De Kanselier maakte van de gelegenheid gebruik zijn eigen optreden in de Suezkanaal-affaire te rechtvaardigen. Hij verklaarde, dat al zijn particuliere en persoonlijke belangen hem ertoe geleid zouden hebben in tegenovergestelde zin te handelen, dat wil zeggen de aanval op Egypte te voorkomen. Maar hij had eendere situaties eerder meegemaakt, in 1914 en in de dertiger jaren, en daarom ging hij akkoord met de Britse premier aangaande de Suezkanaal-affaire.

Hij meende, dat Engeland door de aanval op Egypte een eind gemaakt had aan een kleine oorlog, welke had kunnen uitgroeien tot een grote oorlog. Verder had Engeland misschien voor de eerste keer een V.N. geschapen met de werkelijke macht. En misschien had de aanval op Egypte een derde wereldoorlog voorkomen.

Het is zeer belangwekkend dat Macmillan gisteren van een economisch debat gebruik maakte om zijn positie te rechtvaardigen.. Hij wordt namelijk beschouwd als een van de twee mogelijke opvolgers van Sir Anthony Eden, op welke laatste momenteel vrij sterke druk wordt uitgeoefend om hem tot heengaan te bewegen. De andere kandidaat is R. A. Butler. Macmillan heeft vanaf het begin Eden gesteund in diens „krachtige" Suezkanaalpolitiek. Van Butler daarentegen is bekend dat hij tegenstander was van het gebruik van geweld.

Het is niet voor niets dat het socialistische dagblad de Daily Mirror hedenochtend de kansen van de beide kandidaten tegen elkaar afwoog in een hoofdartikel en tot de conclusie kwam, dat Macmillan niet in de aanmerking diende te komen, aangezien hij voorstander was geweest van het gebruik van geweld tegen Egypte. En Butler behoorde volgens hetzelfde blad zich openlijk uit te spreken tegen de regeringspolitiek, wilde hij aanspraak maken op de post van premier.

— CUVOBO —

Officiele Mededelingen

WEDSTRIJDUITSLAGEN

Dames: Kwiek — Asiento B 3—1
Heren: M.L.D. 1 — M.K.S. 3—1
Asiento 1 — Volleymasters (afgelast)
Sithoc — M.K.S. 3—0

Dames: Olympia B — M.L.D. 0—3
Heren: Aquilas — Aquino (afgelast)
M.L.D. 2 — Asiento 2 3—2
Chinese Cl. — Aquino 3—2

COMPETITIEPROGRAMMA

D Olympia A — Asiento A (Asiento) 20 nov. (Morkos) 20.00
D Asiento B — M.L.D. (Asiento) 20 nov. (Morkos) 20.45
H M.L.D. 2 — Sithoc (Hoogstraat) 22 nov. (Grijnstein) 20.00
H Aquilas — Asiento 2 (Asiento) 26 nov. (Suiters) 20.00
H Maccabi — Asiento 1 (Asiento) 26 nov. (Suiters) 21.00
D Kwiek — Olympia (Scharloo) 30 nov. (Morkos) 20.00
H Chinese Club — M.L.D. 2 (Scharloo) 30 nov. (Elmondalek) 21.00
H Asiento 1 — Aquilas (Asiento) 3 dec. (Meit) 21.00
H Chinese Club — Asiento 2 (Asiento) 3 dec. (Grijnstein) 20.00
H M.L.D. 1 — Maccabi (Scharloo) 6 dec. (Suiters) 21.00

VERENIGINGSLEDEN:

AQUILAS: Al. Hamud, Y. Baroud, A. Baroud, Ad. Baroud, D. Nebbeling, etc.

REGLAMENTO DI WEGA DI VOLIBOL (traducí pa E. Martis)

OBSERVACION INTRODUCTORIO: E reglanan ta válido tantu pa teamnan di damas como di caballeros, cu excepción di regla 2 artículo 2 (altura di net).

Comentario: Caminda e reglanan aki ta papia di „hungadornan", ta aplicable tambe pa „hungadornan femenino".

CAPITULO I

TERRENO DI WEGA Y LOQUE MESTER PA WEGA

REGLA 1: Terreno y su tamaño.

Artículo 1: TERRENO: 18 x 9 meter, liber di tur obstáculo, te na altura di 7 meter midí for di suela.

Artículo 2. LIÑANAN DI MARCACION. E terreno mester queda encerrá entre liñanan di 5 cm anchu, cual liñanan mester queda marcá, den un sala 1 meter for di obstáculo y pa terrenonan den aire libre 3 meter for di tur obstáculo. En todo caso un mínimo di 3 meter ta recomendable.

Comentario: E liñanan ta pertenece na e terreno.

Artículo 3. LIÑA DI MEIMEI. E liña bau di e net mester parti e terreno di wega den dos parti igual y mester queda entre e dos liñanan di banda. E mester ta 5 cm anchu.

Artículo 4. LIÑA DI ATAQUE. Den tur dos mitar di e terreno di wega mester tin un liña marcá di 9 meter largu y 5 cm anchu, paralelo na e liña di meimei y na un distancia di tres meter for di esaki. E terreno di ataque ta queda entre e liña di meimei y e liña di ataque. Mester considera cu e terreno aki no tin fin na banda.

Comentario: E liña ta pertenece na e terreno di ataque.

Artículo 5. LUGAR DI SERVE. 2 liña chiquí di 15 pa 5 cm mester indicá e lugar di serve. Un di e liñanan ta un continuación di e liña di banda drechi y e otro mester ta 3 meter na man robés, hax riba e liña di atras. Patras di e lugar di serve mester tin a lo menos 2 meter liber.

Comentario: Den caso cu no ta posibel pa pone un lugar di serve di e tamaño oficial, ta pone e lugar di serve pa un parti o enteramente den e terreno di wega.

Ehempel: Si tin solamente un meter tras di e liña di atras, ta pone e lugar di serve pues 1 meter den e terreno di wega.

Artículo 5. LUGAR DI SERVE. 2 liña chiquí di 15 pa 5 cm mester indicá e lugar di serve. Un di e liñanan ta un continuación di e liña di banda drechi y e otro mester ta 3 meter na man robes, hax riba e liña di atras. Patras di e lugar di serve mester tin a lo menos 2 meter liber.

Comentario: Den e caso cu no ta posibel, etc.

LEDENLIJST DER VOLLEYBALCLUBS

OLYMPIA: R. Araujo, H. Capriles, H. Evers, L. Flemming, A. Naar, Mi Palm, Ph. Palm, R. Palm, R. Pinto, Ma Ringeling, Mi Ringeling, N. Ringeling, S. Snijders, A. Sprockel, J. Ankoné en M. Singer.

AQUILAS: Al Hamud, Y. Baroud, A. Baroud, Ad Baroud, D. Nebbeling, Ab Ayubi, Mu Ayubi, Fu Ayubi, Mo Ayubi, Se Ayubi, Al Ayubi, S. Kaluf, A. Elhash, E. Fayad, A. Salem, AbR Ayubi, O. Baroud, Na Ayubi, F. Volk en J. Kaluf.

CHINESE CLUB: Yung Foo, Yung Nam, Hui Sing Lee, Yung Cheng, Lai Fun, Wong Yau, Mark Wing, Yung Nan en Pau Man.

THREE HORSES VBC: E. Barkmeijer, F. Bernabela, C. Boom, L. Capriles, R. Jonckheer, A. Lionarons, He. Maduro, S. Maduro, H. Maduro, H. Prince, O. Rigaud, E. van Rosberg, N. van Son, A. de Windt, C. van Willigen en H. Jacobus.

M.L.D. (Dames): G. v.d. Greft, G. de Jong, J. Runderkamp, J. Leidelmeijer, F. Goverts, M. Lassink, G. Ras, M. Dennert, M. Verheul, v.d. Gaast, M. Zijlstra en E. de Bruyne.

(Heren): W. Bakker, L. Baars, A. de Boer, C. van Dijk, F. Hage, W. Hinneman, A. Hoogen, P. Keur, P. Leenhouts, J. Lambregtse, R. Mioulet, H. Rijken, H. Radstaat, R. de Ridder, J. Runderkamp, J. Stada, J. van Schaik, A. Stigt, A. Smits, S. Vermeer, A. Veenendaal, J. van der Weerdt en W. van der Woude.

SITHOC: J. Elmondalek, H. Girigori, E. Bor, S. Bor, S. Palm, L. Scoop, R. Hollander, S. Pietersz, E. Bislick, F. da Costa Gomez, R. Minguel, F. Comenencia en C. de Koop.

VOLLEYMASTERS: F. Ayubi, E. Bonifacio, G. Daou, R. Daou, S. Daou, F. Daou, C. El Assai, R. Flores, J. Franz, G. Groenendaal, G. Hagemans, R. L'Acosta, E. Libier, L. Maduro, G. Morkos, K. Morkos, S. Palm, A. Rico, P. Schraven, R. Sprockel, Fr. Vedastus, D. van Woerkom, D. Zimmerman, W. de Windt, J. Sprockel en A. v. Woerkom.

KWIEK: E. Daal, H. Leon, D. Nouel, M. Nouel, I. Quast, G. van Eps, I. Irausquin, V. Irausquin, H. Pietersz, M. Diaz, S. Joubert, L. Joubert, L. Pietersz, E. Beaujon en T. Maingot.

P.S.V.: G. Nijboer, L. Veen, A. Kuyper, E. Rooyen, J. Kop—Jansen, J. van der Veen, M. Hofmans.

ASIENTO: (Dames): G. Beuker, A. van Dolder, C. Harkink, A. Masselink, W. Barelds, A. Reddingius, M. Semeyn, E. Verlaan, A. Westra, C. Zoet, D. v.d. Elshout, H. v. Leeuwen, A. Vegt, B. Verboon, L. Hartgers, B. Tims, F. Groendaal, H. Koffyberg, C. Blok, G. Oomkens, M. de Gooijer, H. Semeyn, E. Wong Loi Sing, G. Andringa, H. Wagemaker, L. Kooyman, T. v. Hasselt, A. de Boer, A. Teuben, M. Dallau en C. Pattijn.

(Heren): E. Beuker, J. de Boer, J. v.d. Elshout, H. Harkink, B. v.d. Groep, H. Masselink, P. Peters, P. Verlaan, S. Westra, F. Wisman, D. Zoet, H. Barelds, C. Tims, L. de Steur, J. Vegt, A. v. Aalst, H. Dingstee, J. v.d. Wil Arnemann, A. Prins Jr., D. Bijl, J. Plat, W. Stook, B. Lancee, J. Lanser, P. Le Coq, G. de Haan, A. Floor, W. Schotanus Jr., C. de Winter Jr., C. de Wijs Jr., J. Visser Jr en K. Schouten Jr.

M.K.S.: J. Zwanborn, R. van Hogezand, A. Keur, A. ten Have, A. van Dijk, M. Welage, J. van Voorden, C. Sneekers, W. Remmel, J. Bijl en J. Veltens.

MACCABI: N. Grijnstein, M. Grijnstein, P. Meit, Ph. Powell, J. Meit, L. Seibald, S. Meit, S. Darer, I. Meit, L. Gartner.

AQUINO: O. Behilia, R. Brassely, H. Els, F. de Groot, A. Maingot, I. Neuman, O. Russel, L. Timmer, I. Durand, E. Martina en H. Jansen.

HET BESTUUR.

Aruba heeft een gediplomeerd maatschappelijk werkster

LUCIANITA BERKLEY na studie terug uit Nederland

Oranjestad. — Na een geslaagde studie keerde zondag de 25-jarige charmante mejuffrouw Lucianita Berkley op Aruba terug en daarmede heeft ons eiland dan zijn eerste gediplomeerde sociaal werkster. Mej. Berkley studeerde met een landsbeurs op de school van de stichting Katholieke scholen voor Maatschappelijk Werk in Eindhoven. Het is een studie van drie en een half jaar, waarvan de eerste twee jaar bestemd zijn voor theorie en de resterende tijd voor praktijkwerk en het samenstellen van een scriptie.

„Ik ben blij", aldus vertelde Lucianita ons, „dat ik van tevoren niet wist hoe zwaar deze studie was. Misschien had ik mij dan van tevoren bedacht en dat zou jammer geweest zijn, want nu ik het achter de rug heb, zou ik deze studietijd niet graag hebben willen missen. Het rooster vermeldde 25 vakken, waaronder economie, sociologie, psychologie, rechten en wijsbegeerte. Dubbel moeilijk was het voor mij, omdat in Nederland als toelatingseis geldt, het bezit van een diploma van een Middelbare School en ik kwam met een Mulo-diploma, geen volledige beheersing van het Nederlands en het feit, dat ik uit de praktijk van het leren was, omdat ik eerst vijf jaar had gewerkt bij Sociale Zaken op Aruba.

Ik heb mij heel erg moeten inspannen en gaf wel eens bijna de moed op.... Ik wilde echter niet zonder diploma, dus mislukt, naar Aruba terugkeren en heb daarom doorgezet. Nu ben ik er erg blij om...."

Praktijk deed mej. Berkley op in Amsterdam, Helmond, Den Bosch en Eindhoven en als speciaal studie-onderwerp koos zij haar scriptie: het alcoholmisbruik op Aruba. Nadat deze scriptie met succes was verdedigd, ontving zij het diploma van de school met als speciale aantekening „Algemene Maatschappelijke Zorg".

Mej. Berkley behaalde ruim acht jaar geleden met Mulo-diploma van het Sta Mariacollege. Daarna was zij gedurende vijf jaren werkzaam bij het kantoor van Sociale Zaken.

Dankbaar is zij voor de opleiding in Nederland. Het is een merkwaardige school in Eindhoven, waar zowel jongens als meisjes worden toegelaten, maar waar toch geen coeducatie is. Het is nl. zo, dat de belangstelling van de jongens gewoonlijk een wat andere studierichting uitgaat, dan bij de meisjes. Daarom worden de lessen afzonderlijk gegeven en ontmoeten jongens en meisjes elkaar alleen tijdens het koffiedrinken.

Er waren nog enkele Antillianen op school, te weten de heer Clyde Laclé, die nog eerste jaars-leerling is, en de heer Donald Schob van Curaçao, die volgend jaar het diploma hoopt te behalen. Dan is er nog een zoon van de familie De Freitas in Sittard op school. Deze laatste studeert voor eigen kosten. In Eindhoven werd door de schooldirecie aan mej. Berkley gevraagd om aan de onderwijsautoriteiten op Aruba over te brengen, dat men voortaan voor Antilliaanse studenten, die alleen het Mulo-diploma bezitten, een studietijd zal moeten voorschrijven van vier en een half jaar, dus een jaar meer dan tot dusver werd geëist.

En wat gaat u nu doen?

Dat weet mej. Berkley eigenlijk nog niet. Gisteren is zij ontvangen door de Gedeputeerde en zou haar taak worden besproken. Wat zij echter zeker doet, is kontakt onderhouden met in Nederland gemaakte studievrienden, om op die wijze het geleerde steeds te blijven aanvullen en te verrijken met de ervaring ook van anderen.

Voor mej. Berkley wacht hier een mooie taak en veel pioniersarbeid. Wij wensen haar van harte heel veel succes!



LUCIANITA BERKLEY

gediplomeerd maatschappelijk werkster

Surinamers maakten documentaire films

Haarlem. — In de studio van Multifilm N.V. in Haarlem is de vertoning gegeven van vijf korte documentaires, samengesteld door de uit drie Surinamers bestaande filmgroep Suriname. Deze documentaires vormen het eerste resultaat van een in 1952 door de Stichting voor Culturele Samenwerking opgevat plan tot stichting van een filmgroep, die aanvankelijk onder leiding van de Stichting en later in gouvernementele dienst zelfstandig in Suriname zal werken. De heer Peter Creutzberg, filminstructeur van de Sticusa, was met de leiding belast. Door middel van een advertentie in de dagbladen van Paramaribo zijn anderhalf jaar geleden gegadigden gevraagd. Er waren 32 candidaten. Een strenge selectie leverde drie Surinamers op, die in gouvernementele dienst documentaires in en over Suriname zouden kunnen maken. Zij werkten zes maanden onder leiding van de heer Creutzberg, die hen technisch schoolde.

In juli van dit jaar maakten zij zelfstandig hun eerste films over de intocht en installatie van de nieuwe gouverneur van Suriname, de heer J. van Tilburg, en de carnavalsfeesten, die ter gelegenheid daarvan in Paramaribo werden gehouden, de veilig-verkeersactie 1956 in Paramaribo, de opening van een nieuw ziekenhuis in het binnenland van Suriname, het instituut voor onderwijs aan blinden en doofstommen in Paramaribo en over de citrus. Sinds juli dit jaar verblijven de drie Surinamers in Nederland. Bij Multifilm werden hun documentaire afgewerkt. Daarna reizen zij terug naar Paramaribo. De filmgroep Suriname zal dan officieel aan het gouvernement worden overgedragen.

Uit Lago Colony

Oranjestad. — Wij lezen in Pan Aruban van deze week onder meer: Door de leden van het Legioen van Oud Strijders worden weer de loten verkocht voor de jaarlijkse verloting van kalkoenen. De trekking vindt plaats op 15 december.

De Lago Community Concert Band speelt zondagmiddag (25 november) in de patio van de Esso club. Het programma begint om half vijf, brengt mars en concert stukken en opent het "seizoen".

De afgelopen week arriveerden 26 Lago employe's uit de Verenigde Staten en vertrokken er 11. De meesten van dezen waren vacantiegangers.

Mevrouw Burkhard en Mevrouw Tucker wonnen de wekelijkse bridgedrive. Tweede prijs was voor de heer en mevrouw E. Tucker en voor de dames Michael en Walker, die evenveel punten behaalden.

De "Laymen's Forum" zullen deze maand luisteren naar enkele sprekers die als onderwerp kozen religie en de invloed op het dagelijks leven. Het zijn de heren H. F. Gaba, R. Khan, R. A. Quinn en F. R. Roebuck, met als discussieleider J. E. Wannamaker. De sprekers behoren tot ver.

Een zoon van de heer en mevrouw

Een zoon van deh eer en mevrouw Burbage ontving van de Amerikaanse Luchtmachthogeschool de "zilveren vleugels". Hij is nu Lt. Robert L. Burbage.

Ten huize van de heer en mevrouw J. B. Opdyke wordt op 20 november van 5 tot 7 uur open huisgehouden ter gelegenheid van het bezoek van de episcopale bisschop van Antigua, Verwacht worden Anglikanen en Episcopalians uit de Colony.

Aanrijding

Oranjestad. — Op de wegkruising van de aanvoerweg te Bubali en de boulevard botsten autos A 13 en A 6202. De laatste wagen reed door en werd later door de politie te Cuributi aangetroffen. Er bleken drie inzittenden te zijn van wie niet kon worden vastgesteld wie de bestuurder was. Gezien de "vrolijke" staat waarin de heren verkeerden, werden zij allereerst ter ontnuchtering ingesloten.

Geen Santa-boot

Oranjestad. — In verband met de havenstaking in de Ver. Staten, wordt er deze week geen Santa boot verwacht.

Deskundigen

Oranjestad. — Zaterdag arriveerden enkele deskundigen van de firma Singmaster en Breyer uit New York, welke firma de supervisie heeft bij de bouw van 's werelds grootste waterdestilleerinrichting, welke eerlang op Aruba verrijst. Het waren de irs. Sondermann en Kaddy.

Gistermiddag volgde ir Slater die op Aruba blijft en benoemd werd tot General superintendant. De heer Slater kent Aruba. Hij was omstreeks 1930 bij Lago werkzaam.

Goedkoop kostuum

Oranjestad. — Zondagmorgen omstreeks half elf werd ter hoogte van Club Caribe een man aangetroffen, gekleed als ware dit ondermaanse nog het paradijs. De man maakt daar een gewoonte van en werd onder behandeling gesteld van psychiater dr Braat, die voorlopige opname in het ziekenhuis voorschreef.

name in het ziekenhuis voorschreef.

Vechtpartij

Oranjestad. — De politie sloot een tweetal zeelieden in, die ruzie gekregen hadden en vochten. Dr Dussenbroek verleende medische bijstand. Beide heren waren onder invloed. Een hunner, een Duitse zeeman sprak Nederlands, hetgeen hij leerde in de jaren 1940-1945, toen hij het de Nederlanders blijkbaar ook al lastig maakte.

Ruit vernield

Oranjestad. — Onverlaten vernielden een ruit van het winkelpand van de firma Winkel Handel Maatschappij in Sint Nicolaas. De politie stelt een onderzoek in.

Gezellig intiem feest bij dr. ARENDS

Oranjestad. — In het clubhuis op Lago Colony is gisteren in intieme kring door leden van de VGKS en hun dames op zeer gezellige wijze het twaalf en een half jarig bestaan gevierd van de vereniging.

De heer Spigt, gedelegeerde van het bestuur hield een korte herdenkingsrede waarin tot uitdrukking kwam in welk een behoefte de jubilerende vereniging van Shell employe's heeft voorzien. Met de blijvende actieve steun van de leden, aldus de heer Spigt, zal het zo blijven tot in lengte van dagen. Er werd een toast ingesteld op de vereniging en dames was het officiele gedeelte geeindigd, maar het ongedwongen samenzijn nog lang niet. Bar en buffet waren rijkvoorzien. De stemming opperbest.

Onder de aanwezigen bevonden zich ook de heer W.F. Barbour, manager van de Arubaanse tak van het Shell concern.

Gezaghebber houdt lezing over Surinaamse reis

Oranjestad. — Vrijdagavond houdt de Gezaghebber van Aruba mr L. C. Kwartsz in het gebouw van de Vereniging Suriname een causerie over zijn Surinaamse reis. De heer en mevrouw Kwartsz maakten op uitnodiging van de Surinaamse regering, en als erkenning van de verdiensten van heer Kwartsz voor de Surinaamse gemeenschap op ons eiland onlangs een reis naar Suriname.

In verband met deze causerie werd de lezing over E.H.B.O. tot nader datum uitgesteld.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen 736
Unilever cert. v. aand. 352 1/4
Philips aandelen 250
Philips pref. 150 1/2
AKU aandelen 218 1/2
Ned. Scheepv. Unie aand. 168
KNSM aandelen 172 1/4
KPM aandelen 159 1/2
Ned. Handel Mij cert. 159 1/2
Nat. Handelsbank aand. 105 3/4
Escomptobank aand. 185
HVA aandelen 89 3/4
Amsterdam Rubber aand. 73 1/2
Ver. Deli Mijen. 99 3/4
Aniem Nat. Bezit. n.g.

3% dollar oblig. Ned. '47 92 1/4
3% Nederl. '47 (obl.) 89 7/8
Holalnd-Am. Lijn aand. 194
Walvisvaart aand. 70
Amsterdamse Bank aand. 213
Holl. Bank Unie cert. 217
Billiton 2e rubriek 220
Billiton 1e rubriek 305
Overzeese Gas Mij. 148
Borsumij aand. 76
Lindeteves aand. 158
Royal Dutch Am. S. in $ 63.38 bieden
Rott. Bank aand. 185
Curaçao Handel Mij. 185
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit 306

Kon olie, die het zwakst noteerde opende 25 punten lager op 738 en sloot op 736 punten als gevolg van de ontwikkelingen van Wall-street.

De overige internationale fondsen noteerde tot 12 punten lager door de geringe aktiviteit. Scheepvaart verkeerde evenens in mineurstemming, doch de verliezen waren hier beperkt. De kultuurondernemingen waren vast. De guldensbeleggingen noteerden een ietsje lager.

De koersgemiddelden:

Petroleum 260.22
Industrie 152.85
Scheepvaart 171.92
Banken 122.07
Ind. fondsen 98.41
Algemeen 195.29

Voor de vrijheidsstrijders

Oranjestad. — Bij de Z.E. Pater De Valk kwamen de volgende nieuwe giften binnen voor de slachtoffers van de overval op Hongarije:

3 onbekenden	**f. 85.—**
Centro Arubano Catolico	**f. 50.—**
Dr van Nidek	**f. 25.—**
Personeel Laboratorium	**f. 41.75**
Door bemiddeling pastoor St. Nicolas	**f. 158.34**

Waardoor het totaal thans f. 3781.36 beloopt.

Door de heer Kemmink is een aktie gehouden op D.O.W. Deze aktie bracht ruim f. 130.— op. T.z.t. wordt dit bedrag aan Pater de Valk overgemaakt.

Wie volgt? Het adres: Pater De Valk, Pastorie Oranjestad, tel. 1434.

WIE VOLGT?.....

's-Gravenhage. — H. K. H. prinses Beatrix heeft een belangrijk bedrag geschonken aan het Nationaal Comité Hulpverlening Hongaarse Volk.

Mejuffrouw RUEDA op schrijversvoeten

Oranjestad. — Mejuffrouw Carmencita Rueda, een vurig bewonderaarster van de heer Juan Domingo Peron, die te Aruba wacht op een Venezolaans visum in de hoop zich bij de heer Peron, die te Caracas in ballingschap woont, te kunnen voegen, gaat een tijdschrift uitgeven "Aruba Internacional".

Gewapend met een aanbevelingsbrief van de Gezaghebber verzamelt zij voor dit boekwerkje gegevens en advertenties.

Huishoudonderwijs en B.L.O

(Vervolg van pag. 1)

is voor huishoudonderwijs en de aanleg van een schooltuin veel minder kostbaar.

Het is dus weinig verwonderlijk, dat Uw College in het streven naar bezuiniging het B.O. in Uw aandacht hebt betrokken. Toch vragen we ons af, of de voorgestelde weg werkelijk tot het doel zal voeren, dat U zich stelt: bezuiniging op het B.O., zonder aan de werkelijke waarden van dit onderwijs te tornen.

Wat het punt bezuiniging betreft, menen we te moeten opmerken, dat het voorgenomen plan aan de werkelijke reden van de duurte van het B.O. voorbij gaat. Oók het B.O. in een klasje, verbonden aan een school voor normale kinderen, zal individueel onderwijs dienen te zijn. Wij vragen ons af of de bouw van tien lokalen aan bestaande scholen of nog te bouwen scholen minder (doch hoeveel?) zal kosten, dan de bouw van een aparte tien-klassige school voor B.O. Weegt echter dit eventueel voordeel op tegen de talrijke nadelen, die dit met zich mee zal brengen en die veelal het B.O. in het hart treffen?

In de eerste plaats achten we het onderbrengen van een aantal zwakzinnige leerlingen in een bepaald klasje op een school met normale kinderen pedagogisch ontoelaatbaar. We kunnen ons hier aansluiten bij de woorden die reeds naar aanleiding van deze voorgenomen stap zijn geschreven: „Op de aangehechte klas komt een stempel te drukken van „de klas voor de dommeriken", bij de omgang met andere leerlingen der school zowel op school als op weg daarheen zullen deze leerlingen het telkens weer te horen krijgen, dat ze dom, minderwaardig zijn".

In de tweede plaats belemmert dit voorstel de zo noodzakelijke differentiëring binnen het B.O. In Nederland heeft men deze differentiatie gerealiseerd door tal van schooltypen binnen het B.O. zelf te creëren, zoals scholen voor slechthorende kinderen, voor ziekelijken, voor moeilijk-opvoedbare kinderen, naast scholen voor zwakzinnigen. Uiteraard is een dergelijke differentiatie op Curaçao nimmer te verwezenlijken, doch wel kan dit principe tot zekere hoogte binnen één school voor B.O. worden toegepast door de vorming van aparte klassen op grond van deze verschillen. Dit wordt echter onmogelijk bij een doorvoering van het vermelde plan.

In de derde plaats zal de onderwijzer van het B.O. een geïsoleerde plaats op school innemen. Door het gemis aan contact met collega's gedurende de schooldag, zal aanzienlijk minder uitwisseling van ervaringen, plannen en ideeën plaats vinden dan in een B.O. school. Bovendien, wie moet hij als Hoofd der school zien? Het Hoofd van de school der normale kinderen kan als zodanig nauwelijks optreden, tenzij dit iemand is met ervaring en inzicht in deze speciale tak van onderwijs. Een Hoofd aanstellen, die gaat over verschillende verspreide klasjes? Of wordt iedere onderwijzer van dit B.O. zijn eigen Hoofd?

Tenslotte menen we, dat bij de voorgestelde incorporering van een B.O. klas binnen een school van normale kinderen, weinig komen kan van de noodzakelijke voorzieningen, die eigen zijn aan een school voor B.O. Het is toch wel heel erg optimistisch te geloven aan één school voor normale kinderen in de naaste toekomst waar schooltuin, handenarbeidlokaal en huishoudklas tot de gewone uitrusting zullen behoren.

Samenvattend menen we met reden te kunnen zeggen dat het beperkte financiële voordeel beslist niet opweegt tegen de pedagogische en onderwijstechnische nadelen.

We spreken de hoop uit dat Uw College in dit schrijven aanleiding mag vinden om zijn standpunt inzake de organisatievorm van het B.L.O. en de mogelijkheid tot huishoudonderwijs aan meisjes te herzien.

Het bestuur van de R.K. Vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco"
Namens het Bestuur
Th. J. Fliervoet, Voorz.
H. H. J. Derkx, Secr.

De Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling roept gegadigden op

voor toekenning van een studietoelage

teneinde in Nederland te worden opgeleid aan de Middelbare Confectieschool „Mr. Koetsier" te Amsterdam.

Vereisten: tenminste het bezit van het Mulo-B diploma of het diploma 3-jarige H.B.S.

Gegadigden dienen bereid te zijn na voltooiing hunner studie tenminste 5 jaren werkzaam te zijn op Bonaire.

Schriftelijke aanmeldingen, op zegel, te richten aan de Minister en in te zenden aan de Inspecteur van het Onderwijs, Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, Johan van Walbeeckplein 2, onder overlegging van:

a. uittreksel geboortenregister;
b. bewijs van goed gedrag;
c. afschrift(en) van diploma's en/of getuigschriften.

De Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling.

ONDERWIJSRAAD zal betekenis van papiamentu voor onderwijs bestuderen

Raad staat los van departement doch inspecteur krijgt toch functie in nieuwe lichaam

Willemstad. — In de Algemene Beschouwingen op de Landsverordening houdende instelling van een Onderwijsraad, wordt het volgende gezegd.

Bestudering van de op- en aanmerkingen, neergelegd in het Voorlopig Verslag, heeft de Regering er toegebracht de gehele materie omtrent de Onderwijsraad nogmaals aan een critische beschouwing te onderwerpen.

Het is duidelijk, dat in feite de Regering en de Staten ten aanzien van de Onderwijsraad een standpunt innemen, dat in grote trekken samenvalt. De verschillen in opvatting betreffen in wezen niet de idee omtrent de Onderwijsraad op zich zelf beschouwd, doch veeleer de wijze waarop aan deze Raad gestalte en inhoud gegeven moet worden.

In deze sterk bewogen tijden wordt mede op paedagogisch terrein een grote activiteit ontwikkeld, een activiteit die allerminst sporadisch opwelt of tot kleine gebieden gelocaliseerd blijft, maar de ganse wereld beroert. Dat ook de Nederandse Antillen hieraan bewust of onbewust deel hebben en hierop intensief reageren is duidelijk, de activiteit op paedagogisch gebied is ook hier, zij het wellicht in niet zo sterke mate aanwezig. Deze activiteit mag er echter niet toe leiden dat het gehele terrein der paedagogiek en de nieuwe gedachten daarin systeemloos worden nageplozen, integendeel, er zal nauwgezet gesorteerd en geschift moeten worden om tenslotte die onderwijskundige problemen te belichten, welke voor de Nederlandse Antillen van essentiele betekenis zijn.

De instelling van een Onderwijsraad, zowel volgens de opvatting van de Staten als van de Regering, is het antwoord op de vragen welke bij de Onderwijsautoriteiten steeds weer in een of andere vorm oprijzen en die deze autoriteiten steeds weer opnieuw tot bezinning dringen nl.: in welk een wereld staan straks onze kinderen?, wat zal die wereld van hen eisen?, waartoe zal ze hen drijven?, of misschien idealistischer uitgedrukt: "Welke vorm zal de wereld van morgen vermogen aan te nemen door de zelfwerkzaamheid van onze tot persoonlijkheden opgegroeide kinderen?

Het zal voor de Onderwijsraad een moeilijke, maar dankbare taak zijn, te trachten bij de beantwoording van deze vragen behulpzaam te zijn en een hechte en deskundige hulp en voorlichting te verlenen om, aldus over een grote voorraad gegevens beschikkende, de Regering in staat te stellen kennis te nemen van theoretische beschouwingen en wetenschappelijke experimenten.

Het is echter niet de bedoeling van de Regering, om aan de Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling een orgaan toe te voegen dat een plaats zal innemen tussen deze Minister en diens ambtelijke apparaat. Het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling is en blijft het enige apparaat, dat het door de Minister te bepalen onderwijsbeleid uitvoert en op de naleving daarvan toezicht uitoefent. Mede om de juisté bepaling van het onderwijsbeleid te vergemakkelijken wordt de Onderwijsraad ingesteld, doch als een adviserend college. De Onderwijsraad staat derhalve niet boven of naast het Departement, de Raad staat er geheel los van. De Regering is er evenwel van overtuigd, dat de Onderwijsraad ten aanzien van de bestudering van onderwijsvraagstukken van organisatorische, paedagogische of financieel-economische aard, problemen op het terrein der jeugdvorming en volksontwikkeling een belangrijke steun kan zijn juist voor de departementsleiding, die wegens de veelomvattende werkzaamheden onmogelijk een diepgaande studie van de hedendaagse problemen kan maken.

Wanneer de benoeming van twee adjunct-inspecteurs zijn beslag zal hebben gekregen, is de personeelsbezetting van het Departement door het vertrek van een adjunctinspecteur in feite slechts met één persoon versterkt. Maar tegelijkertijd legt de toezichthoudende taak van het inspectie-apparaat, waarmede dan een aanvang gemaakt wordt, een zware last op het Departement, onevenredig groter dan de personeelsuitbreiding wettigt. Het spreekt derhalve vanzelf, dat het Departement geen zodanige verruiming heeft of zal ondergaan, dat het zich intensief kon of kan inleven in problemen, die samenhangen met "de aanpassing van het onderwijs aan de specifieke eisen, die de eigen samenleving stelt".

Teneinde echter een efficient samengaan te vergemakkelijken is de Regering voornemens de Inspecteur, Hoofd van het Departement van Onderwijs en volksontwikkeling een functie in de op te richten Onderwijsraad te verlenen.

Ten aanzien van de taak, die aan de Onderwijsraad wordt toegedacht, meent de Regering er op te moeten wijzen, dat de Onderwijsraad zich uiteraard zal bewegen op terreinen, "die vraagstukken van organisatorisch, paedagogisch of financieel-economisch aspect van onderwijs en volksopvoeding" raken. Maar de Onderwijsraad zal slechts een beperkt aandeel kunnen hebben in de totstandkoming van een algemeen welvaartsplan van de Nederlandse Antillen, want het is evident, dat de hier gereleveerde problemen zeer vele aspecten hebben, die tot het arbeidsterrein van andere departementen behoren. Wanneer van de zijde van de Staten dan ook de vraag gehoord wordt, of de Onderwijsraad "een bedrijfs-economisch en onderwijskundig studieapparaat tot bevordering van een doelmatig en efficient beheer, niet alleen van het onderwijs, maar ook van de menselijke reserve zal worden", hetgeen, zoals de Staten terecht opmerken, 'een zware opgave zou zijn", dan meent de Regering hierop een waarschuwing te moeten laten horen tegen te overdreven of te hoog gespannen verwachtingen. Het algemeen welvaartsplan beantwoordt in dit verband meer algemeen en ruimer aan de Regeringstaak. Het bestuderen en bepalen van de toekomstige structuur onzer samenleving is niet de taak van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, evenmin die van een Onderwijsraad maar een kwestie van het Regeringsbeleid in het algemeen. Het Onderwijs is slechts een orgaan, zij het ook een orgaan van vitaal belang, in het levende staatsorganisme dat op zich zelf nimmer het gehele staatslichaam kan vervangen, evenmin als het, op zichzelf staande, levensvatbaar zou zijn.

Het zal voorts duidelijk zijn, dat de Onderwijsraad eerst geleidelijk aan tot ontplooiing zal kunnen komen. Verwacht mag worden, dat haar heterogene samenstelling enige tijd van inwerken zal vereisen. Enge concrete vraagstukken welke aan de Onderwijsraad zullen worden voorgelegd mogen worden genoemd, zulks als tegemoetkoming aan wensen van enkele Statenleden, doch niet bedoeld als limitatieve opsomming.

Aandacht zal gevraagd worden voor het Papiamentu, zowel wat de af te kondigen officiële spelling er van aangaat als de functionele betekenis ervan voor het onderwijs.

Een tweede complex van vraagstukken betreft de noodzakelijke uitbouw van het huidige onderwijsapparaat, vooral daar waar hiaten aanwezig zijn. Gedacht wordt in dit verband aan het V.G.L.O., het huishoudonderwijs, het kleuteronderwijs, het B.L.O. de uniformiteit van de lagere school los van de M.U.L.O., de U.T.S. en het nijverheidsonderwijs in ruimere zin.

Een derde complex van vraagstukken vloeit onmiddellijk hieruit voort n.l. de beantwoording van de vraag in hoeverre de concordantie met het onderwijs in Nederland bij de vermelde uitbouw kan worden losgelaten.

Het zal de leden van de Staten duidelijk zijn, dat het nog geruime tijd zal duren voordat de Onderwijsraad in staat zal zijn structurele vraagstukken betreffende de toekomst van de Nederlandse Antillen op onderwijsgebied te entameren, omdat allereerst op andere gebieden betere inzichten omtrent de toekomst van de Nederlandse Antillen verkregen moet worden.

De beantwoording van de vraag, wat onder "de verschillende richtingen" van het onderwijs verstaan moet worden door het Regeringsvoorstel om tot een beperkter opzet van de Onderwijsraad te komen, als inopportuun worden beschouwd, aangezien het beperkter aantal leden geen afspiegeling meer zal zijn van het onderwijs in zijn verschillende geledingen. Het komt de Regering juist voor het aantal leden, zeker in de aanvang, laag te houden zodat met de opmerkingen terzake van de Staten kan worden accoord gegaan. De Regering is eveneens bereid het aan de Raad over te laten haar werkwijze en indeling in afdelingen te regelen.

Boodschap van H. Vader

(Vervolg van pag. 1)

tane emotie van de gehele wereld is zodanig dat geen enkele andere gebeurtenis, hoe ernstig ook, deze emotie heeft kunnen doen verflauwen.

Dit alles wijst erop hoe noodzakelijk, hoe dringend het is de volkeren de vrijheid terug te geven, die hun werd ontnomen. Kan de wereld dan onverschillig blijven tegenover haar broeders en hen overlaten aan een onterende slavernij? Dit staat vast: het christelijke geweten kan zich aan de morele verplichting om met alle toelaatbare middelen de menselijke waardigheid en de vrijheid dezer volkeren te herstellen, niet onttrekken. Het is ons niet onbekend hoe ingewikkeld tegenwoordig de verhouding tussen de naties zijn en tussen de continentale groepen, waarvan deze naties deel uitmaken. Moge nochtans de stem van het geweten en van de beschaving gehoord worden van God zelf, Schepper en Vader van iedereen. Laten we toch naar de tweede plaats verschuiven alles wat maar enigszins op eigenbelang lijkt, en laten prevaleren wat primordiaal en fundamenteel is: miljoenen mensen die tot slavernij zijn gedoemd.

Laten we opnieuw ervoor zorgen, dat zich de gelederen van allen, regeerders en volkeren, die er nog op staan dat de wereld de weg volgt van eer en vrijheid, nauwer sluiten. Laten de kinderen van God een overeenkomst aangaan, die hen in staat stelt hun medebroeders te verdedigen tegen iedere onrechtvaardige aanval op hun rechten of op hun onafhankelijkheid. Het zal werkelijk dan niet de schuld van de rechtschapen mensen zijn, wanneer diegene, die nu van deze rechte weg afwijkt, eenmaal rondom zich slechts eenzaamheid en woestijn vindt.

Misschien komt dan wel de tijd — en wij hopen het van ganser harte — dat de hechte eenheid tussen de naties, die werkelijk vrede en vrijheid willen, diegenen die nu afbreuk doen aan deze elementaire wetten tot meer gematigd optreden zal terugbrengen. Want thans hebben zij het recht verloren te spreken in naam van de mensheid. Eenmaal komt wel het ogenblik, dat hun volkeren opnieuw in zich de drang zullen gevoelen om weer deel uit te maken van de grote wereldfamilie en de voordelen daarvan te genieten. Laten dus allen eensgezind blijven voor vrede en vrijheid, gij allen, volkeren van Oost en West, leden van de grote mensenfamilie. Vrijheid en vrede! Voortaan hebben deze woorden hun echte betekenis teruggekregen. Hun betekenis, die zij voor ons steeds hebben gehad, daarover kan thans geen twijfel meer bestaan. Laat deze woorden overal weerklinken en mogen uw regeerders voortaan de werkelijke vertolkers worden van uw echte gevoelens en van uw oprechte verlangens en van uw oprechte verlangens. God zal u helpen en u bijstaan, God zal uw steun zijn. Laat de naam van God, die de bron is van elke vrijheid, in alle parlementen en op alle openbare plaatsen weerklinken. Moge. Hij op de lippen liggen van alle arbeiders; moge Hij verschijnen in pers en radio. Moge de naam van God, die synoniem met vrede en vrijheid, tegelijk ook de vlag worden voor eendracht onder de volkeren, het teken, dat al degenen, die zich voor deze grootse taak inspannen, als het hunne zullen erkennen.

Moge God u bijstaan en u verhouden van medeplichtigheid met de tyrannen met de oorlogsstokers. Moge die Naam uw geweten verlichten en uw wil versterken. Moge Zijn Naam weerklinken in de kerken en in de harten als een verheven beroep op de heer, opdat hij door Zijn macht ons helpe, daar waar zwakke menselijke krachten falen.

Het is met dit gebed, broeders, waardoor wij het best in staat zijn om tot de Goddelijke Troon op te stijgen, dat wij zullen eindigen. Wij hopen dat eenmaal de blijdschap weer op uw gezichten moge stralen en dat de thans zo zwaar op proef gestelde vrede zuiverder en duurzamer moge worden."

Djilas gearresteerd

Belgrado. — Uit partikuliere bron wordt te Belgrado vernomen, dat Milovan Djilas, de voormalige voorzitter van de Joegoslavische Nationale Vergadering maandagmiddag na een huiszoeking is gearresteerd.

Milovan Djilas, destijds voorzitter van de Joegoslavische Nationale Vergadering, is gearresteerd op beschuldiging van het verspreiden van staatsvijandige propaganda.

De 45-jarige Djilas, die tijdens het verzet tegen de Duitsers, nauw samenwerkte met Tito en ook met de Joegoslavische president zeer nauw bevriend was, leeft teruggetrokken, sedert hij in januari 1954 werd ontheven uit zijn functie van vice-president en lid van het politieke bureau van de communistische partij.

Hij kreeg in januari 1955 een voorwaardelijke gevangenisstraf van 18 maanden wegens staatsvijandelijke propaganda, welk vonnis nog van kracht is.

Hij schreef de laatste maanden verschillende artikelen over internationale zaken voor de Westerse pers.

Buitenlandse waarnemers vragen zich af of de arrestatie er op duidt dat de Joego-Slavische regering bevreesd is voor binnenlandse onrust ten gevolge van de opstand in Hongarije.



Rusland vindt nieuwe zondebok

SJEPILOV noemt Cubaanse resolutie in V.N. provocerend

Tot vorige week werden 16.000 HONGAREN weggevoerd

New York. — De Cubaanse afgevaardigde in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft gezegd, dat er een „groot aantal" Hongaren naar Rusland werd gedeporteerd, omdat zij vrij willen zijn. Hij haalde daarbij berichten aan van Radio-Boedapest, waarin sprake is van deze deportaties. Na Nuñez Portuondo, de Cubaanse afgevaardigde, nam de Hongaarse minister van buitenlandse zaken Horvath weer het woord. Hij herhaalde dat de gebeurtenissen in Hongarije een zuiver binnenlandse aangelegenheid is.

Sjepilov, de Russische minister van buitenlandse zaken, herhaalde op zijn beurt, dat de Hongaarse kwestie wordt gebruikt om de aandacht van de aanval op Egypte af te leiden en tegelijkertijd om „de reactionaire ondergrondse in Hongarije aan te moedigen met beloften van hulp van de Verenigde Naties".

De Cubaanse resolutie „stinkt naar provocatie", zo zeide hij.

De Russische troepen zullen uit Boedapest worden teruggeroepen, zodra de toestand daar weer normaal is geworden. Tezelfdertijd zal de Russische regering onderhandelen met Hongarije, dat deel uitmaakt van het Pact van Warschau.

Cabot Lodge, de Amerikaanse vertegenwoordiger, zeide, dat de Verenigde Staten beschikken over gegeven, dat tot 14 november de Russen 16.000 Hongaren buiten hun land hebben gebracht.

De Deense afgevaardigde drong er bij de Algemene Vergadering op aan, dat Anna Kethley, voorzitster van de Hongaarse Sociaal Democratische Partij, die deel uitmaakte van de regering van Nagy, zal worden gehoord.

India, gesteund door Ceylon en Indonesië, diende een resolutie in, waarin op Hongarije een beroep wordt gedaan om waarnemers van de Verenigde Naties toe te laten, opdat deze verslag van de toestand in het land kunnen uitbrengen. Bovendien dringt de resolutie er bij Hongarije op aan gehoor te geven aan het verzoek van Hammerskjoeld „om bij opheldering van de toestand samen te werken met de grote meerderheid".

De Britse minister van buitenlandse zaken, Sellwyn Lloyd merkte op, dat de massa-deportaties geen nieuw Russisch wapen is. Na de wereldoorlog zijn reeds duizenden Hongaren naar Rusland gedeporteerd en slechts weinigen zijn daar vandaan sindsdien teruggekomen.

Russische tankschepen in Alexandrië

Nasser heeft bezwaar tegen Canadezen in politiemacht

Radioverkeer Engeland-Egypte is hersteld

New York. — President Nasser van Egypte schijnt bezwaren te hebben tegen een Canadese bijdrage aan de internationale politiemacht in Egypte, omdat Canada zich onthield van stemming bij de resolutie over het staken van het vuren en het terugtrekken van de Engelse, Franse en Israëlische troepen in de Algemene Vergadering van de V.N.

Te New York wordt verwacht, dat vandaag nieuwe besprekingen over de samenstelling van de internationale politiemacht zullen worden gevoerd.

Generaal Burns verzocht gisteren aan Canada om een groep transportvliegtuigen voor het vervoer van Napels naar Egypte.

De Canadese minister van buitenlandse zaken Pearson zeide gisteren dat Canada een administratieve eenheid van ongeveer 300 man beschikbaar zal stellen, omdat het technische en administratieve apparaat van het politieleger onvoldoende is om de aangevoerde troepen behoorlijk te kunnen opvangen.

Uit Génève wordt gemeld, dat drie DC-6B machines van de Swiss Air gisteren 106 militairen en 50.000 kg. materiaal vervoerden naar Egypte.

Uit Londen komt het bericht, dat het radiotelegrafische verkeer tussen Engeland en Egypte is hersteld; het telefoonverkeer is echter nog steeds gestagneerd.

In het Britse ministerie van oorlog te Londen is maandagavond een aantal wapens van Russische, Tsjechische en Belgische herkomst aan de pers getoond, die in de kanaalzône op de Egyptenaren zijn buit gemaakt.

Volgens een bericht van het Russische persbureau Tass zijn twee Russische tankschepen te Alexandrië overeenkomstig het Russisch-Egyptische handelsverdrag aangekomen. Er is ook een Russisch schip met graan onder weg naar Alexandrië.

Brief van een Antilliaanse student

Een der in Nederland studerende jeugdige Antillianen, Frank Martinus, schrijft ons n.a.v. de onrust van vele Antilliaanse ouders om het lot van hun in Nederland verblijvende kinderen, het volgende:

De strijd in Hongarije heeft niet nagelaten ook op de Antilliaanse studerenden in Nederland indruk te maken. Ze hebben elkaar de laatste dagen meer en meer opgezocht om met elkaar te praten over mogelijkheden, over uitwegen. Ook in hun hart is de vrees voor de oorlog gerezen. Toch is er geen werkelijke reden tot onrust, tot gróte onrust. Maar ik weet, dat, hoewel onze Antillen nog nooit in een oorlog van wereldformaat betrokken zijn geweest, hoewel wij van de tweede wereldoorlog niets anders hebben gemerkt dan het spartelen van enkele verdwaalde duikboten en van al het grote gebeuren ver van onze stranden, alleen heel kleine ongemakken hebben ondervonden — ik denk aan het gebrek van bepaalde artikelen, meestal luxe-artikelen — toch is de angst van wèl in de oorlog betrokken te worden altijd in onze harten gebleven. Het is dus begrijpelijk, dat ook de Antillianen hier met de gebeurtenissen van de laatste dagen hebben meegeleefd: ook zij hebben onophoudelijk naar de radio zitten luisteren; ook zij hebben de krantenberichten bijgehouden; ook zij hadden enige tijd geleden, met alle Nederlanders, met alle Europeanen, angst.

Brengen wij hierbij ook de triestheid van het weer in rekening, die hoe bijkomstig ook in deze, toch niet nalaat op de jongens en meisjes hier een deprimerende invloed uit te oefenen en voegen wij daarbij nog de grote ongerustheid van de ouders — ik kan wel zeggen van alle ouders — op de Antillen, dan was er onder de Antilliaanse studerenden wel reden tot angst.

De ongerustheid van de ouders op de Antillen kan ik begrijpen, want ik weet, dat er mensen zijn, die herhaaldelijk naar de deur lopen, alleen al als hun zoon wat later van school komt, zonder van te voren te hebben gewaarschuwd. Dan moeten wij nog even denken aan het feit, dat de Antillianen, als het erop aankomt, alleen zijn en in een vreemd land en voor hen is oorlog een onbekend gevaar, en onbekende gevaren hebben nu eenmaal de eigenschap om ons eerder te verontrusten dan bekende gevaren.

Maar dit zijn allemaal dingen, die men misschien beter weet dan ik; ik schrijf deze brief aan de ouders, alleen maar om ze gerust te stellen. Want zijn onze ouders niet degenen, die ons over al onze angsten heen moeten helpen, die, welk gevaar dan ook, met ons onder de ogen moeten durven zien? Waar blijven wij dan, tot wie moeten wij ons wenden, wanneer onze ouders zelf ons niet kunnen aanmoedigen; wanneer zijzelf onze angsten groter maken?

Ik zeg dit, omdat ik heb medegemaakt, dat Antilliaanse jongens en meisjes uit mijn naaste omgeving naar de Antillen zijn teruggeroepen; omdat diverse jongens en meisjes uit de Antillen haast dagelijks worden opgebeld; omdat het gerucht hier de ronde doet, dat voor verschillende Antilliaanse jongens en meisjes passage-geld is gestort voor een terugkeer op zeer korte termijn.

Of deze ouders hiermede goed hebben gedaan en goed doen, dat durf ik niet te zeggen. Ofschoon ik, als ik vader was en een kind van mij studeerde in Nederland, terwijl ik zelf op de Antillen was, misschien hetzelfde zou hebben gedaan en misschien ook veel vlugger al. Neen, ik durf in deze geen uitspraak te doen, trouwens dit kan ik ook niet. Dit zijn de dingen, die ieder voor zichzelf moet uitmaken; beslissingen, die alleen maar vader en moeder, voogden aangaan.

Ik vraag mezelf alleen maar dit af: Waar moet dit heen? Waar moet dit heen als bij het minste of geringste, nodeloze spanning en verwarring ontstaat en alle Antilliaanse studerenden naar de Antillen worden teruggeroepen, of niet worden teruggeroepen, maar zo door telefoontjes, brieven en geruchten worden bewerkt, dat zij voor dagen, misschien weken niet in staat zijn om te studeren?

Ja, ik ken de spreekwoorden van: Voorkomen is beter dan genezen; beter hard geblazen dan de mond gebrand en ook het Engelse gezegde: Let us go, when the going is still good, en ook dat wij Antillianen heel impulsief, heel gevoelig zijn. Hier missen wij alle nuchterheid, alls helderheid. Bij angst en vreugde, maar vooral bij angst, zijn wij geneigd, al onze onderscheidende vermogens uit te schakelen: Wij zijn de mensen die met hart en ziel opgaan in blijdschap en zeer zeker in onze gevoelens van vrees.

Maar ik weet, dat ondanks alle lessen van aardrijkskunde, tegen beter weten in, op de Antillen alle Europese verhoudingen en afstanden in elkaar samenvloeien, dat op de Antillen het beeld van Europa zich al gauw te sterk concentreert op het kleine gedeelte: Nederland. Persoonlijk stel ik alle vertrouwen in de regeringen van Nederland en de Antillen, want ik durf te menen, dat zij het beste ingelicht zijn. Naar mijn weten nu hebben geen van beide regeringen gezegd, dat er voor ons gevaar dreigt, dat er ongerustheid behoeft te heersen onder de Antilliaanse studerenden. Dus is het beter om heel voorzichtig te zijn met het terugroepen van Antilliaanse jongens en meisjes, om niet voorbarig te zijn, niet te snel te handelen, maar een steun te blijven voor ons.

Want ik denk nu even aan de Hongaarse ouders, die hun kinderen over de grens van Oostenrijk stuurden om zelf door te blijven vechten. Ik denk aan de bordjes, die sommige kinderen om hun hals hadden: „Zorg voor hem, wij vechten tot het laatst!"

Ik kan niet nalaten deze ouders te bewonderen, niet genoeg denken aan hun dapperheid en zelf-opoffering. Deze mensen zijn waardige mensen; zij beseffen, dat er soms dingen zijn, die domineren boven leven en dood en zelfs groter zijn dan liefde.

Maar om terzake te blijven: Als er werkelijk een derde wereldoorlog zou komen, als wij werkelijk dit laatste vernietigende verderf zouden moeten meemaken, zou het dan iets uitmaken wáár wij zijn, zouden, wat dat betreft, de Antillen veiliger zijn dan Europa, is te sterven met veel mensen zachter dan alleen te sterven?

Maar eigenlijk denk ik, dat het beste wat we kunnen doen, bidden is. Bidden om kalmte in de wereld en bidden ook om kalmte in onze eigen harten. Dan pas komt er vrede.

Ik heb met deze brief een heel teer punt aangeroerd. En misschien is het men niet eens gelukt om de ouders op de Antillen te overtuigen, dat er in Nederland niets aan de hand is en hen zo ietwat gerust te stellen. Indien dit zo is, dan hoop ik, dat mijn brief ten minste ertoe heeft bijgedragen, dat de ouders hun kinderen niet terug roepen, alvorens zich goed te hebben laten inlichten; dat zij de zeer gevoelige harten van hun Antilliaanse kinderen niet nodeloos bang maken met vaak overdreven geruchten, die hen ter ore zijn gekomen. Dan wil ik besluiten met de eerste vier regels van het laatste couplet van een gedicht van de Hongaarse dichter Ferenc Kölcsey (1790—1838), want dit is noodzakelijk; dat wij bidden:

Heb deernis God, met de Hongaar
Door rampen zo beroerd,
Reik hem Uw helpende hand
Op de zee van zijn ellende.

Frank Martinus

New Yorkse Beurs

New York. — Hoewel de staalfondsen goede weerstand boden, kreeg de N.Y.-effektenbeurs gistermorgen toenemende verkopen te verwerken en rond het middaguur hadden koersdalingen de overhand.

In de namiddag was de stemming gedrukt, vooral door verkopen voor belastingdoeleinden, welke in deze maand gebruikelijk zijn. De omzet nam toe, doch de meeste afdelingen moesten verder terrein prijs geven en de markt sloot gedrukt met koersdalingen tot $ 2,— of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1184: hoger 235; lager 724; onveranderd 225. Aandelenomzet 2.560.000; obligatieomzet $ 6.910.000.

Amer. Tel and Tel 167 7/8
Anaconda Comp. 79 1/2
Bethlehem Steel 173 1/8
Dupont de Nemours 180
Gen. Electric 59 1/8
Gen. Motors 44 1/8
Intern. Tel and Tel 30 1/4
Kon. Petr. Mij 96 3/8
Shell Oil 84 1/2
Standard Oil of N.Y. 55
U.S. Steel 70 7/8
Canadian Pacific 31 3/4
Intern. Nickel 99 3/4